

Na str. 3: Katastrofa wsi

CZ. Nr. 27 (5171)

WARSZAWA, CZWARTEK 19 STYCZNIA 1933 r.

Rok XXXVIII

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól
do 3-ej po południu.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.



PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DY. EKSCJA — 720-13

ADMINISTRACJA — 313-89

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Druga „piatiletka“

Na świeżo odbytym zebraniu centralnego komitetu bolszewików członkowie rządu ze *Stalinem* na czele zobrazowali wynik pierwszej „piatiletki“ i nakreślili plan drugiej. Tamta, jak wiadomo, wykończono w cztery lata, druga rozpoczyna się z początkiem roku bieżącego.

Przy ocenie pierwszej „piatiletki“ można już trzymać się rzeczy tylko bezspornych, t. j. takich, które każdy podróżnik, odwiedzający Rosję, może na własne obojętne oczy, albo też faktów niewątpliwych, na które wszyscy muszą się zgodzić.

Jest więc rzeczą bezsporną, że Rosja sowiecka dokonała w ciągu ostatnich czterech lat olbrzymiego dzieła, olbrzymiego wysiłku twórczego. Zmieniła oblicze gospodarcze Rosji.

Stare gałęzie przemysłu niezmiernie rozszerzono, a obok nich powstały całe szeregi nowych, jak fabryki traktorów, samochodów, samolotów, maszyn rolniczych, przemysł chemiczny i w. in. Stworzono nowe ośrodki życia przemysłowego, jak Dnieprostroi, Magnitogorsk, Kuzniek i in. Produkcja przemysłowa Rosji jest dziś trzykrotnie większa, niż przed wojną, a dwukrotnie większa, niż w r. 1928.

W rolnictwie dokonano — jak podnosi wiedeńska „Arbeiterzeitung“ — największej rewolucji agrarnej, jaką znają dzieje. W ciągu czterech lat zorganizowano 200 tys. gospodarstw wspólnych (Kołchozów) i 5 tys. państwowych (Sowchozów); większość gospodarstw włościańskich — 146 milionów na 24 mil. — została już uspołeczniona; na 40% ziemi uprawnej maszyna zastąpiła pracę rąk.

Wciągnięto wszystkich w tryby maszyny „piatiletki“, dzięki czemu nie ma bezrobocia, a jeżeli jest, to niewielkie.

Uczyniono też bardzo wiele na polu oświaty i kultury, m. in. w walce z analfabetyzmem.

To są wszystkie rzeczy bezsporne i dodatnie. To jest wielka zdobycz gospodarki planowej, kierowanej świadomie w jednym kierunku i do jednego celu.

Ale równie bezsporne są olbrzymie minusy tejże gospodarki. Ogromny rozwój przemysłu dokonał się kosztem wsi. Akumulacja kapitału, niezbędna w początkach rozwoju nowoczesnego kapitalizmu — a to się dzieje w Rosji obecnej — całym swym ciężarem spada na wieś. Cóż z tego, że uspołeczniono większość gospodarstw rolnych, kiedy gospodarstwa rolne, bez względu na ich charakter, wyszły do ostatka, kiedy stan hodowli byłaby spadł gwałtownie właśnie w okresie „piatiletki“, kiedy zboża, mimo nowoczesnych maszyn, jest coraz mniej, ponieważ właśnie w okresie „piatiletki“ obszar uprawy skurczył się, gdyż chłopcy sabotują zarówno nowe formy gospodarstw rolnych, jak też potrzeby państwa, któremu nie dostarczają przepisanej ilości zboża i raczej ukrywają je, skazując na głód, niż oddają państwu. Kulaków, t. j. zamożniejszych włościan zgębniono, ale nie-kulacy robią to samo, co poprzednio kulacy.

A jak wygląda sytuacja w mieście?

Robotnik, ponosząc niewiarygodne ofiary na rzecz „piatiletki“, zarabia dziś mniej, niż przed 4 laty. Obliczają, że płaca realna robotnika spadła o 40%! *Stalin* w mowie swej oświadczył, że płace robotnicze wzrosły, ale nie uwzględnił wcale wzrostu cen, które wzrosły znacznie więcej. Warunki życia robotnika, odżywianie się, mieszkanie, odzież i t. d. są gor-

Sytuacja polityczna w Niemczech

W kołach politycznych wyrażane jest przypuszczenie, iż rozgrywka polityczna między *Schleicherem* i *Hitlerem* na terenie parlamentarnym jest kwestią przesądzoną.

24 b. m. odbędzie się posiedzenie Reichstagu. Być może, iż Reichstag będzie odroczony, ale na krótko i w ten sposób losy Reichstagu rozstrzygną się nie w końcu stycznia, lecz nieco później. W kołach politycznych uważają za rzecz prawie niemożliwą porozu-

mienie hitlerowców z generałem *Schleicherem*.

Mają prawdopodobnie jest również przejście hitlerowców do opozycji już w końcu stycznia. Rokowania polityczne, które prowadzi *Hitler*, potrwają zapewne do końca stycznia. Najbardziej możliwą wydaje się kombinacja, iż hitlerowcy wyrażą milcząco zgodę na krótkie odroczenie Reichstagu i że ostateczna rozgrywka między rządem i parlamentem nastąpi dopiero w lutym.

**HITLER KONFERUJE
Z HUGENBERGIEM**

Hitler odbył wczoraj w godzinach popołudniowych dłuższą rozmowę z przewodniczącym stronnictwa niemieckonarodowego *Hugenbergiem*.

Obie strony utrzymują w ścisłej tajemnicy zarówno przebieg jak i treść rozmowy.

Sprawa ewentualnego spotkania *Schleichera* z *Hitlerem* jest nadal nierozstrzygnięta. Żadna ze stron nie chce wystąpić z inicjatywą do tego rodzaju spotkania.

Na Dalekim Wschodzie

7,000 ARESZTOWANYCH W TOKIO.

Japońskie źródła urzędowe ujawniają obecnie szczegóły aresztowania około 2,000 radykałów w końcu października r. ub., na skutek wykrycia rozgłaszanej działalności „zmierzającej do obalenia istniejącego porządku”. Ogółem w ostatnim roku aresztowano w Tokio około 7,000 radykałów, wśród których znajduje się wielu młodych ludzi oraz panien, należących do „najlepszych rodzin”. Naturalnie, że komunikat nie zapomina zaliczyć wszystkich aresztowanych do szeregu płatnych agentów Moskwy.

ZREDUKOWANI JAPONCZYCY

NISZCZĄ FABRYKĘ AMERYKAŃSKĄ.

Z Tokio donoszą, że tłum, liczący około 200 Japończyków, zniszczył urządzenia wewnętrzne przedstawicielstwa amerykańskiej fabryki maszyn do szy-

cia Singera. Policja aresztowała 100 osób.

Napad wywołany był przez zredukowanych agentów towarzystwa Singera. **JAPONJA NIE WYSTĄPI Z LIGI NARODÓW.**

Z Tokio donoszą: Japońskie koła rządowe zaprzeczają pogłoskom o zamierzonym jakoby przez Japonię wystąpieniu z Ligi Narodów. Nic w tem dziwnego, skoro Liga idzie na pasku imperjalistycznej polityki japońskiej.

**CHINY REZYGNUJĄ Z „POMOCY”
GENEWSKIEJ.**

Ze źródeł japońskich rozpowszechniane są informacje, jakoby rząd chiński zwrócił się do Stanów Zjednoczonych z prośbą o zwołanie konferencji 9-ciu mocarstw, celem rozpatrzenia sytuacji na Dalekim Wschodzie. Rząd chiński prosił Amerykę o pośrednictwo, miał zażądać, iż od Ligi Narodów nie można oczekiwać załatwienia zatargu japońsko-chińskiego.

Konferencja w sprawie długów

Według doniesień z Nowego Jorku, *Hoover* i *Roosevelt* odbędą w bieżącym tygodniu konferencję w sprawie długów. „New York Herald” donosi, iż *Hoover* i minister spraw zagranicznych, *Stimson*, przekonani są, iż okres bierności politycznej Ameryki trwać będzie do marca t. j. do czasu objęcia władzy przez *Roosevelta*. Dziennik donosi, iż

18 bomb w Barcelonie

Wczoraj podłożono w Barcelonie 18 bomb, z których większość eksplodowała. Wprawdzie szkody są bardzo znaczne, lecz szczęśliwym wypadkiem ofiar w ludziach nie było.

Pierwszy od 10 lat śnieg w Hiszpanji

W Kastylii wykoleiły się dwa pociągi wskutek zasp śnieżnych. Ulice Madrytu pokryte są warstwą śniegu grubości kilku centymetrów. W niektórych miejscowościach Hiszpanji spadł śnieg po raz pierwszy od 10-ciu lat. W całym kraju nastąpiły silne chłody.

Pogrzeb ofiar katastrofy okrętowej

W Cherbourgu odbył się wczoraj pogrzeb 10-ciu ofiar pożaru parowca „Atlantique”. Szczątki 10-ciu osób, których tożsamości nie zdołano ustalić, umieszczono w 6-ciu trumnach. Jedna z trumien zawierała 3-y małe urny z popiołami 5-ciu ofiar.

Sensacyjna pogłoska

„Daily Telegraph” donosi, iż rząd francuski rozważa obecnie sensacyjne posunięcie międzynarodowe dotyczące przyszłości Austrii. Francja dąży — zdaniem dziennika — do tego, aby Austria stała się republiką neutralną na wzór

Szwajcarii i aby Liga Narodów wzięła na siebie gwarancję neutralnego statusu Austrii.

Rozwiązanie tego rodzaju byłoby ostatecznym położeniem kresu niemieckim marzeniom anschlussowym.

Władcy Rosji zdają się to rozumieć. *Stalin* zapowiedział, że druga „piatiletka” nie będzie już szaloną gonitwą budownictwa, lecz utrwalaniem zdobytych pierwszych „piatiletki”. Tempo budowy będzie znacznie powolniejsze, główna uwaga będzie skierowana na umacnianie rezultatów osiągniętych. Będzie się uczyło ludzi korzystać z nowego aparatu gospodarczego i odpowiednio nim kierować, unikając marnotrawstwa i szkodnictwa.

Z tego punktu widzenia druga „piatiletka” ma znaczenie większe niż pierwsza. Dopiero druga „piatiletka” wykaże, co Rosja sowiecka potrafi uczynić z tego, co z takim trudem i taką ofiarnością mas zbudowała. Teraz dopiero Rosja będzie zdawała egzamin dziejowy.

Zagadnienie „piatiletki” nasuwa wiele myśli i zagadnień, których tutaj rozważać nie możemy. Jedno tylko chcielibyśmy podkreślić, mianowicie: stosunek socjalizmu do „piatiletki”. Naszym zdaniem, „piatilet-

ka” ma wielkie, zasadnicze znaczenie dla Rosji sowieckiej, jako przesłanka urzeczywistnienia socjalizmu, której dotąd nie było. Ale tworzenie przesłanki socjalizmu nie jest jeszcze tworzeniem samego socjalizmu. Bolszewicy świadomie wprowadzają w błąd robotników, wciągając w nich, że w Rosji sowieckiej tworzy się socjalizm, który może być dopiero dziełem przyszłości, bliższej czy dalszej.

Jedynym prawdziwym probierzem istnienia socjalizmu w Rosji, albo choćby posuwania się w kierunku socjalizmu, będzie — uchylenie dyktatury. Tylko z chwilą, kiedy robotnik rosyjski, dzisiejszy niewolnik „piatiletki”, wyprostuje ramiona i będzie w stanie sam decydować o dalszym rozwoju swego kraju, można będzie mówić o socjalizmie w Rosji.

Ale czy chwila ta pod rządami bolszewickimi wogóle nastąpi?

(jmb.)

Spadek konsumpcji węgla w Polsce

P. I. D. donosi:

W związku z kryzysem w przemyśle węglowym syndykat węglowy opracował charakterystyczną statystykę, ilustrującą spadek zużycia węgla na rynku wewnętrznym.

W latach ubiegłych krajowa konsumpcja węgla wynosiła około 20 milionów ton rocznie, z czego blisko 14 milionów szło na potrzeby przemysłu, reszta zaś na opał domowy. W ciągu ostatniego roku konsumpcja fabryczna, z powodu unieruchomienia licznych zakładów przemysłowych, redukcji dni pracy i t. d., spadła prawie o 30%. W tym samym stosunku zmalał również zakup węgla na cele prywatne.

A jednak nie obniża się nadmiernych cen węgla!

Niech żyją kartele!

Agencja PID donosi:

Na tle stosowania cen kartelowych doszło do ostrej walki pomiędzy producentami napojów gazowych i właścicielami restauracji oraz piwiarni, a niedawno utworzonym syndykatem producentów kwasu węglowego.

Kwas węglowy ma bardzo wielkie zastosowanie w przemyśle spożywczym. Przed utworzeniem kartelu sprzedawany był on po 8 zł. za balony 10-kilogramowe. Obecnie zaś cena jego wynosi zł. 14. Niczem nieuzasadniona podwyżka jest powodem wysokich cen napojów. Syndykat fabrykantów kwasu węglowego, pobiera ponadto specjalne dodatki na rzecz hurtowników.

Dla walki z kartelem, skupiającym przeważnie kapitały niemieckie i holenderskie, powstał pierwszy w swoim rodzaju związek odbiorców kwasu węglowego, który postawił sobie za zadanie spowodowanie obniżenia cen do dawnego poziomu.

Ale, jak wiadomo, Rząd dąży do tworzenia coraz to nowych kartelów, nie wahając się przed użyciem żadnych środków, prowadzących do tego celu.

Zgon Burmestra

Przed paru dniami zmarł na udar serca w wieku lat 64 znakomity skrzypek niemiecki, *Willy Burmester*, dobrze znany publiczności warszawskiej z występów przed wojną i z jednego występu przed paru laty.

Odrzucone veto

Za przykładem izby reprezentantów, senat 66 głosami przeciwko 26 przeszedł do porządku dziennego nad veto prezydenta *Hoovera* w sprawie projektu ustawy, przewidującej niepodległość Filipin.

Projekt ten zatem staje się ustawą i Filipiny osiągną pełną niepodległość w okresie 10 do 13 lat, jeżeli parlament wysp filipińskich przyjmie wspomnianą ustawę w ciągu roku.

Proces członków Schutzbundu

Z powodu znanych zająć przed domem robotniczym w dzielnicy *Simmering*, przed sądem przysięgłych w Wiedniu stanął w marcu 15 członków socjalistycznego *Schutzbundu*, oskarżonych o działalność w szczególnie niebezpiecznych okolicznościach. Pięciu oskarżonych pozostanie w areszcie śledczym aż do czasu rozprawy głównej.

Woj. Grażyński contra prof. Studnicki

W dniu wczorajszym, w XII sądzie grodzkim, rozpoczęła się sensacyjna sprawa, z oskarżeniem wojewody śląskiego Grażyńskiego przeciwko prof. uniwersytetu wileńskiego, b. członkowi Rady Stanu Władysławowi Studnickiemu.

Woj. Grażyński czuje się obrażony oświadczeniem p. Studnickiego, złożonym w czasie posiedzenia komitetu spisowego w gabinecie naczelnika wydziału narodowościowego M. Spraw Wewn. Suchenka, iż

„to co Grażyński zrobił podczas ostatnich wyborów na Górnym Śląsku jest skandalem. Takie postępowanie uważam za prowokację. Uważam go za największego szkodnika sprawy polskiej na Górnym Śląsku“.

P. Studnicki jest pociągnięty do odpowiedzialności karnej za obrazę władzy; woj. Grażyński skarży go o zniesławienie. Z ramienia urzędu prokuratorskiego występuje prok. Sieroszewski, jako oskarżyciel prywatni występują adw. Ettinger i adw. Mazurkiewicz z Katowic. Obronę p. Studnickiego wnoszą adwokatów. Rudziński.

P. Studnicki na sprawę stawiał się osobiście, natomiast woj. Grażyński nie przybył.

Świadkowie: poseł Korfanty i poseł Ulitz nie przyjechali, stawiał się poseł tow. Reger.

Na wstępie obrona wniosła o dołączenie do sprawy szeregu nowych materiałów, a zwłaszcza: protokołów 62 sesji Ligi Narodów, stenografowanych sprawozdań z posiedzeń sejmiku śląskiego, oraz protokołu specjalnej komisji do zbadania nadużyć administracji, wyłonionej przez Sejm śląski.

Adw. Rudziński motywował żądanie dołączenia tych dokumentów koniecznością stwierdzenia, na podstawie mowy posła Korfante, teroru, stosowanego wobec Niemców i stronnictwa opozycyjnych na Śląsku. Teror ten stosował „Związek powstańców górnośląskich“, co do którego wiadomo, że utrzymywał z nim ścisły kontakt woj. Grażyński.

Adw. Rudziński domaga się dołączenia do sprawy wywiadu udzielonego przez woj. Grażyńskiego w którym ten stwierdził, że mniejszość niemiecka jest intruzem w Polsce.

Sprawozdanie z Ligi Narodów zawiera szczegóły, dotyczące nadużyć wyborczych, które były podstawą wystąpienia p. Studnickiego.

Adw. Rudziński stwierdził, że dokumenty udowodnią dobrą wiarę oskarżonego.

Oczywiście, dołączeniu dokumentów sprzeciwił się zarówno prokurator jak i powodowie cyw. lni.

Adw. Rudziński stwierdził, że w razie niedopuszczenia tych dokumentów będzie zmuszony prosić o odroczenie sprawy dla powołania powtórnego św. św. Roguszczyka i Korfante, których badano w drodze rekwizycji, w sposób wręcz niedopuszczalny.

Sędzia uchylał większość pytań, zadawanych przez obecnych przy badaniu prof. Studnickiego, a gdy ten domagał się wniesienia pytań tych do protokołu, odmówił również i tego.

Adw. Rudziński stwierdził, że w całej swej praktyce obrońcy po raz pierwszy spotkał tego rodzaju metody sądowe. Uniemożliwiono nawet obecność adwokatów przy badaniu rekwizycyjnym świadków, rozkładając zbadanie 4 świadków na 4 dni ze świadomością, że profesor polskiej wyższej uczelni nie może sobie pozwolić na zaangażowanie adwokata aż na 4 dni.

Sędzia Niegodziński postanowił nie dołączać do sprawy stenogramów z Sejmu śląskiego, natomiast dopuścił tłumaczenia urzędowe sprawozdań z sesji Ligi Narodów.

Prof. Studnicki oświadczył, że podtrzymuje swoje zarzuty.

Oskarża on woj. Grażyńskiego, o to, że z chwilą objęcia rządów, rozpoczęły się terrorystyczne napady na Górnym Śląsku zarówno na Niemców, jak i na stronnictwa opozycyjne.

Woj. Grażyński usuwał ze Śląska pracowników — Niemców, mających jak najlepszą opinię; przeprowadził pod terorem nielegalne wybory, zmuszając do jawnego głosowania; skompromitował Polskę zagranicą przez swe wystąpienia na terenie międzynarodowym.

Pierwszy świadek, burmistrz miasta Wielkie Hajduki: Grzesik, (oczywiście z BB.) próbował dowodzić, że właśnie obywatele Niemcy byli na Śląsku agresywni wobec Polaków, jednak przyćmiony do muru pytaniami, adw. Rudzińskiego przyznał, że... byli i grupy Niemców, lojalnie nastroszonych dla Polski.

Drugi świadek tow. poseł Reger oświadczył, powołując się również na twierdzenia marsz. Trampczyńskiego, że polityka woj. Grażyńskiego doprowadza

Budżet wojska

Komisja Budżetowa Sejmu przystąpiła wczoraj do rozpatrywania budżetu Min. Spraw Wojskowych.

Referent pos. Polakiewicz, zaznacza, na wstępie, że rozwój wypadków na terenie międzynarodowym nie pozwala Polsce, aby pozostała w tyle za innymi państwami pod względem przygotowania obrony.

Dotychczasowe wyniki konferencji rozbrojemowej nie pozwalają na optymizm. Przeciwnie, wylania się coraz więcej spornych kwestyj. Przechodząc następnie do specyficznych warunków polskich, mówca powiada:

„Brak fortyfikacji na pograniczu, niedostateczny stan rozbudowy linii kolejowych portów, koszar i t. p., brak marynarki wojennej w ilościach i kategoriach, odpowiadających naszym potrzebom obrony wybrzeża i naszym interesom na Bałtyku, oto najważniejsze pozycje, które zmuszają nas do wyciągnięcia wszelkich konsekwencji z zrobionych przez niektóre państwa jeszcze w Komisji Przygotowawczej zastrzeżeń, przewidujących dla nowopowstałych

Państw możliwość czynienia dodatkowych inwestycji w zakresie obrony państwa niezależnie od normalnych wydatków na cele obrony.

Jeśli z tego punktu widzenia spojrzymy na nasz budżet, to jasnym się staje, że są to ciężary, które nie mogą być pokryte w ciągu kilkunastu lat zwłaszcza w warunkach panującego kryzysu, że rozłożone być muszą na parę pokoleń i szereg długich lat.

Nikłość naszego budżetu wojskowego występuje szczególnie wyraźnie przy porównaniu go z sytuacją wojskową naszych sąsiadów Niemiec i Rosji“.

Utrzymanie funduszu dyspozycyjnego w budżecie wojska w niezmienną wysokości referent uzasadnia, jak następuje:

„Zły stan gospodarczy Państwa, powoduujący konieczność daleko idących oszczędności, nie może i nie powinien być motywem do redukcji tej kategorii i funduszu. Im gorszy bowiem stan gospodarczy kraju, im bardziej obniża się dobrobyt ludności, im większe szersze się bezrobocie, tem słabsza staje się odporność moralna społeczeń-

stwa na wpływy „agentów obcych“, tem cięższe zadania stają wobec tych, na których ciąży obowiązek walki z ukrytymi wrogiemi siłami, podrywającymi wartość obrony państwa. W obecnych warunkach, gdy udział w wojnie bierze cały naród, niema takiej komórki w życiu państwem, która nie była przedmiotem zainteresowania ze strony wrogu obcego“.

Po referencji pierwszy w dyskusji przemawiał pos. Fr. Arciszewski (kl. Nar.), który zapytuje, czy wogóle celowa jest dyskusja nad tym budżetem, skoro rząd uważa go za fundusz dyspozycyjny. Ryłoby pomniejszeniem powagi Komisji, gdybyśmy dyskutowali nad szczegółami. To też żadnych poprawek klub mówcy nie zgłasza.

Nikt chyba w Komisji nie wierzy, że budżet teraźniejszy będzie wykonany w sumie 822 milj., będzie on tak, jak w latach poprzednich obracał się około kwoty 750 milj. Więc poco tak wysoką cyfrę stawiamy do budżetu?

Po tem przemówieniu zarządzone przerwy

Ordynacja wyborcza do rad miejskich

Z obrad Komisji Administracyjnej Sejmu

W dalszym ciągu dyskusji szczegółowej nad projektem ustawy o samorządzie terytorjalnym, Komisja Administracyjna Sejmu uchwalała przepisy wyborcze do rad miejskich, wedle wniosku posła Ducha (BB.).

Ordynacja wyborcza jest nader zawiła. Wybory mają być powszechne, równe, tajne, bezpośrednie. Miasta, liczące ponad 5 tys. mieszk. podzielone będą przez władzę administracyjną na okręgi wyborcze, które wybierać będą po 3-ch lub więcej radnych. Głosuje się na listy kandydatów, jednak wyborca rozporządza tylu głosami, ilu radnych wybiera się w danym okręgu wyborczym. Wyborca ma prawo głosować na listę kandydatów bez zmian, ale także może część lub wszystkie rozporządzalne swe głosy przeznaczyć na korzyść jednego i tego samego kandydata. W ten sposób wyborca może zatem na jednej kartce wypisać jedno nazwisko trzy i więcej razy. Mandaty rozdziela się pomiędzy listy kandydatów systemem de Hondta, zależnie od ogólnej ilości ważnych kart do głosowania, złożonych w danym okręgu wyborczym na poszczególne listy. Zaś o pierwszeństwie i kolejności wyboru poszczególnych kandydatów na danej liście w danym okręgu wyborczym decyduje kolejna ilość głosów, oddanych na poszczególnego kandydata. Jednocześnie wybiera się taką samą liczbę zastępców radnych.

O ile w ciągu kadencji liczba radnych zmniejszy się o 20 proc., zaś odośne listy zastępców radnych w okręgach wyborczych są wyczerpane, władze rządowe mogą zarządzić wybory uzupełniające, zaś obowiązane są to uczynić, w razie, gdy liczba radnych zmniejszy się o 30 proc. Dla wyborów uzupełniających podział miasta na okręgi wyborcze może być zmieniony. Szczegółowe przepisy wyborcze wydać ma minister spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

STANOWISKO P. P. S.

Tow. poseł Ciołkosz zwraca uwagę, że jest to już trzecia z rzędu ordynacja wyborcza do rady miejskiej, proponowana przez B. B. W Sejmie poprzednim p. Polakiewicz proponował 5-przymiotnikowe wybory, bo taki był wtedy układ sił politycznych w Sejmie. Przed rokiem zaproponowano cudaczny sy-

stem ścieśnionego głosowania z prawem głosowania na połowę liczby radnych. Teraz mamy jeszcze inne pomysły. I tak szukają panowie ordynacji wyborczej która by im dogadzała. Właściwie nie rozumiem, dlaczego się panowie wysilacie. Moglibyście uchwalić nawet najbardziej demokratyczną ordynację wyborczą, skoro przecież już przesadziliście, że rada miejska będzie odarta z wszelkich praw; wybranego przez nią burmistrza czy prezydenta ma zatwierdzać rządowa władza nadzorcza, gdyż w przeciwnym razie będzie mianowany komisarz; nawet przewodniczącego swego nie wolno tej radzie miejskiej wybrać. Zawsze to jednak lepiej dostać z wyborów taką radę miejską, która wybierze takiego burmistrza, na którego zgodzi się wojewoda. Będzie można wtedy powiedzieć, że rząd jest w zgodzie z wolą społeczeństwa.

Nigdzie jednak w tej ustawie żadnej zasady nie przeprowadzają panowie konsekwentnie. Jest więc niby respekt dla mniejszości, skoro pozwala się wyborcy rzucić wszystkie głosy na sympatycznego kandydata, ale jednocześnie mamy podział na okręgi i wpływa kwestja geometrii wyborczej. My jesteśmy w tych sprawach na podstawie doświadczeń dziesiątków lat, bardzo podejrzliwi. Pamiętamy np. potworną geometrię wyborczą Sejmu galicyjskiego, a choćby i ordynację wyborczą do Sejmu Rzeczypospolitej, która zagłębiała naftowe posiekała między szeregi okręgów, by robotnicy tamtejsi nie dostali swej reprezentacji i która stworzyła takie dziwolażki, jak okręg Jasło — Tarnobrzeg. Nowoczesne prawa wyborcze stoją na stanowisku jaknajwiększych okręgów wyborczych, a zasada ta utrwalona została w przepisie konstytucyjnym, stanowiącym, iż poseł jest przedstawicielem całego narodu, a nie swego okręgu. Nawet Mussolini, który jest dla panów w wielu względach pierwowzorem, z całego państwa uczynił jeden okręg wyborczy, tylko że tam wybory właściwie nie istnieją. Wszędzie hasłem reakcji są jaknajmniejsze okręgi wyborcze, aby zdusić mniejszości robotnicze i tak von Papen w swym planie rewizji konstytucji na jedno z głównych miejsc wysunął sprawę zmniejszenia wyborczych okręgów. Dodają, że małe okręgi sprzyjają hodowaniu przedmiej-

skich wielkości i zaściankowych odrębności.

Dlatego żądamy, aby każde miasto stanowiło jeden okręg wyborczy, który tylko ze względów technicznych, dla ułatwienia głosowania, można dzielić na obwody głosowania.

Taksamo nie konsekwentnie przeprowadzili panowie swą zasadę głosowania imiennego, na osoby. Jest i proporcjonalność, i głosowanie imienne. Jest to system zanadto zawiły i dla polskiego wyborcy nazbyt skomplikowany. Twierdzą, że nietylko najsprawiedliwszym, ale i najprostszym jest system głosowania na numery. Pokazało się zresztą, że tam, gdzie jest system głosowania imiennego, w Małopolsce, poza małymi miastami wyborcy oddają kartki wyborcze tak, jak im je doręczyły stronnictwa polityczne i nie czynią żadnych skreśleń i zmian.

Nieodzownym jest przypuszczenie, iż wybory muszą odbywać się w niedzielę lub dzień świąteczny (aby umożliwić robotnikom głosowanie) i że trwać muszą co najmniej 12 godzin bez przerwy (aby nie było gozdyń duchów).

Żądamy dalej wyraźnego postanowienia, że karty do głosowania muszą być barwy białej. To jest potrzebne. W Małopolsce cała walka o ordynację wyborczą od lat 60-ciu obraca się około 2 spraw: zniesienia kurji i przymusu białej kartki do głosowania. W Nowym Sączu — p. Duch pewnie pamięta — PPS. musiała na zapas wydrukować kartki do głosowania na papierach wszystkich kolorów i dopiero w dniu wyborów, kiedy okazało się już, jaki kolor kartek ma sanacja, można było wypuścić karty PPS. tego samego koloru. Ale w Mielcu sanacja wypuściła karty barwy tępcowej i byliśmy beznadni, a były także kartki do głosowania z papieru tapetowego. Dlatego żądamy przepisu o białych kartkach wyborczych. Co prawda i to nie zabezpiecza w naszych stosunkach tajemnicy głosowania...

W głosowaniu odrzucono poprawkę pp. Ciołkosza, Bogusławskiego i Somerssteina, dotyczącą niedzielenia miast na okręgi wyborcze, jak również poprawkę posła Ciołkosza o przymusie głosowania białymi kartkami.

Przystąpiono do postanowień o zakresie działania rady gminnej.

Wczorajsze posiedzenie Sejmu

Przebieg posiedzenia

SLUBOWANIA.

Slubowanie poselskie złożyli pp. Górski i Pastuszynski obaj z klubu BB., którzy weszli do Sejmu na miejsce pp. Staniewicza i Starzyńskiego.

USTAWA O OCHRONIE WYNALEZKOW.

P. Gorzkowski referował projekt ustawy nowelizującej rozporządzenie Prezydenta o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych. Nowela ma na celu zwiększenie nie dochodów z opłat patentowych. Projekt rządowy proponował zwiększenie opłaty przy zgłaszaniu patentu z 35 zł. na 50 zł. oraz podniesienie rocznej opłaty za pierwsze cztery lata trwania patentu z 40 zł. na 50 zł. w pierwszym roku, z 60 na 75 w drugim roku z 80 na 100 w trzecim roku ze 100 na 125 w czwartym. Komisja przemysłowo-handlowa sprzeciwiała się jednak podniesieniu opłaty przy zgłaszaniu patentów z 35 zł. na 50 zł., zważywszy, że zwiększenie dochodu Skarbu przy przeciętnej liczbie 3.000 zgłoszeń byłoby nieznaczne, a zwykła opłata uciążliwa dla wynalazków.

Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

NADZÓR NAD KOTŁAMI PAROWEMI.

P. Jarczyk, referował ustawę o rozciągnięciu na Górny Śląsk mocy obowiązującej ustawy z roku 1921 o nadzorze nad kotłami parowymi.

Ustawę przyjęto w 2 i 3 czytaniu.

USTAWA O ZBIÓRKACH PUBLICZNYCH

Sprawozdawca p. Skrypnik: Nie było dotąd w Polsce jednolitych przepisów regulujących sprawę zbiorów publicznych, a prócz tego brak było postanowień, które nadają władzom administracyjnym uprawnienia nadzoru. W prasie często były żale z powodu różnych nadużyć przy zbiorach publicznych. Obecna ustawa ma na celu dobro społeczne oraz dekoncentrację administracji.

P. Araszkiewicz (Str. Lud.). Myślimy, że tą ustawą głosowali, gdyby istotnie regulowała ona tylko sprawę zbiorów publicznych, ale, jak każda ustawa wniesiona przez rząd obecny, ma ona obok celu właściwego jeszcze inny cel uboczny, według nas ważniejszy, a mianowicie ograniczenie swobody obywatelskiej.

Instytucje społeczne, które będą objęte tą ustawą, będą w najwyższym stopniu skrupowane, zwłaszcza te, które cały swój byt opierają na składkach. Należy przypomnieć sobie, jakie stosunki zajmują władze, które będą wykonywały tę ustawę, względem państwowych instytucji oświatowych, kulturalnych i społecznych.

Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Po referacie posła Pimonowa uchwalono ustawę o ochronie zabytków, oraz przystąpiono do dyskusji nad wnioskiem Klubu Narodowego o nieprzedstawieniu Sejmowi do ratyfikacji paktu nieagresji z Z. S. R. R. Wniosek referował pos. Mackiewicz, w dyskusji zabierał głos pos. S. Stronicki.

Odpowiedzialność za słowa

Nie decyduje wyłącznie to, co się mówi, ale także to, kto mówi.

W codziennym życiu oraz przetłumaczone na powszedni, ogólnie zrozumiały język, znaczy to, że nie każdy może nas obrazić. Jeżeli ktoś mojej uchybił ktoś równy mi pozycją społeczną albo zajmujący wyższe stanowisko w hierarchii społecznej, to o czywista muszę z tego wyciągnąć konsekwencje. Konsekwencje niekoniecznie w duchu Bożewicza.

Co innego, jeżeli uchybił ktoś mojej niż w stanie nieatrakcyjnym, ktoś niepoczytalny, albo niezdolny do satysfakcji honorowej albo wreszcie nie człowiek z krwi i kości, lecz — powiedzmy — duch. Wówczas nie sobie nie robię z tego uchybienia i z pogardą przechodzę nad nim do porządku dziennego.

Tem się naprz. tłumaczy, że gdy na pewnym posiedzeniu ktoś trzykrotnie użył wyrazu „dran“, przewodniczący nie zareagował ani jednym słowem. Natomiast gdy tego samego wyrażenia użył raz jeden tylko inny mówca, przewodniczący przywołał go do porządku za posługiwanie się nieparlamentarnym wyrażeniem.

Podobny wypadek zdarzył się niedawno przed sądem w Krakowie. Oskarżony był dr. Szumski o uwłaczające czci odczytanie się o pewnym zespole poselskim. Sędzia skazał dra S. na 100 zł. grzywny, wychodząc z założenia, że obraza pewnego odłamu poselskiego może być uważana za obrażenie całego Sejmu jako instytucji.

Nadaremnie powoływał się dr. Szumski na to, że on powtórzył tylko znane i dosyć głośne powiedzonko.

Sąd stanął na stanowisku, które sprzeciwaliśmy na wstępie: decyduje nie tylko to, co się mówi, ale także to, kto mówi.

I nie to, że dr. Szumski uchybił pewnej grupie poselskiej, a jego pierwowzór, na który powoływał się, uwłaczał Sejmowi jako całości, jako instytucji.

Sąd stanął na stanowisku, że dr. Szumski jest odpowiedzialny za swe czyny i słowa.

x. y. z.

do pogłębienia antagonizmów narodowościowych na Górnym Śląsku. Wszystkie stronnictwa opozycyjne złożyły protest przeciwko działalności woj. Grażyńskiego.

nich.

Pismo „Polska Zachodnia“ drukowało artykuły woj. Grażyńskiego, a raz pod nagłówkiem „Najwięksi ludzie w Polsce“, obok fotografii marsz. Piłsudskiego i prezydenta Mościckiego zamieszczono fotografię woj. Grażyńskiego.

Poseł Reger, w odpowiedzi na pytania adw. Rudzińskiego oświadczył, że Związek Powstańców Śląskich składa się bynajmniej nie z powstańców śląskich, ale z „narybka“ młodych „sanatorów“.

Nadaremnie powoływał się dr. Szumski na to, że on powtórzył tylko znane i dosyć głośne powiedzonko.

Sąd stanął na stanowisku, które sprzeciwaliśmy na wstępie: decyduje nie tylko to, co się mówi, ale także to, kto mówi.

I nie to, że dr. Szumski uchybił pewnej grupie poselskiej, a jego pierwowzór, na który powoływał się, uwłaczał Sejmowi jako całości, jako instytucji.

Sąd stanął na stanowisku, że dr. Szumski jest odpowiedzialny za swe czyny i słowa.

Fundusz budowlany Śląska

— Wbrew woli Sejmu, przelano do Banku Gospodarstwa Krajowego, a gdy Sejm chciał wyłonić komisję dla zbadania tych nadużyć, Sejm dwukrotnie rozwiązano. Opinia publiczna na Śląsku była zdania, że zarówno gazeta „Polska Zachodnia“, organ woj. Grażyńskiego, jak i „Związek Strzelecki“ i „Związek Powstańców“ korzystali z funduszy publicz-

Dalszy ciąg sprawy odbędzie się dziś.

Przegląd prasy

DLA KOGO TEN... CUKIEREK.

Coś niesamowitego dzieje się z intrygantną posadą pisarza hipotecznego w Warszawie. Od dłuższego czasu nie jest ona obsadzona stale przez nikogo. Stanowisko pisarza zajmują kolejno to ten, to ów... Trochę zarobi i odchodzi... A posadka czeka na kogoś. Jeśli chodzi o „Robotnika” to on nawet wymieniał kilkakrotnie bardzo, a może najbardziej miarodajną osobę w Min. Sprawiedliwości, na którą właśnie ta ciepła posadka czeka. Niestety za ujawnienie nazwiska tego szczęśliwca byliśmy konfiskowani. Nic więc nam nie pozostaje, jak zacytować informacje „Kurieru Polskiego”, informacje oczywiście pełne niedomówień i dwuznaczności. Kto jednak w naszych warunkach prasowych, w okresie 265 konfiskat „Robotnika” walczył się czytać nawet z białych plam — ten zrozumie o co i o kogo chodzi — ten zrozumie o co i o kogo chodzi „Kurierowi Polskiemu”.

„nieobsadzone definitywnie a stale dla kogoś rezerwowane intratne, tak wiadomo, stanowisko pisarza hipotecznego w Warszawie jest „maczką Nestlé” dla wielu osób. Po miesięcznym urzędowaniu p. o. pisarza został zwolniony i odstąpił muśiał swe stanowisko jednemu z sędziów Sądu Pracy. Ten z kolei... i t. d.

Nie przyczynia się to do usprawnienia biegu urzędowania i zadowolenia klientów.

Ale oczywiście przyczyni się ta posadka do otarcia łez dygnitarzowi, który stracił niezdługo swe wysokie stanowisko.

„POLICJA TROCHĘ BIJE, ADMINISTRACJA NIECO PRZESADZA”

Teoria względności Einsteina ma najcięższe, acz nieco wulgarnie zastosowanie w prasie. — Postawie opozycyjni podczas kilkanaście godzin trwających obrad komisji budżetowej nad budżetem Min. Spraw Wewnętrznych w dosadnych słowach przedstawiali nader smętną rzeczywistość, w jakiej żyje obywatel Rzeczypospolitej Polskiej. — Przedstawiono na zasadzie faktów i dowodów, jakie morze nieprawości i gwałtów popełniane jest codziennie, celem podporządkowania sił społeczeństwa polityce obozu rządzącego.

Ten straszliwy obraz pogwałcenia wszelkich swobód obywatelskich i obowiązującego prawa, który nakreślony został w komisji budżetowej w oświeśleniu „Kurieru Porannego” wygląda całkiem niewinnie, niemal, że dobroduszenie.

W przemówieniach licznych oponentów powtarzają się skargi pod adresem ministra: tu i ówdzie policja trochę bije, gdzieindziej administracja nieco przesadza — w rygorystycznym wykonywaniu ramowych przepisów i rozporządzeń. Jest w tych skargach ziarno prawdy.

Uważać obywatela, w Polsce tylko policja „trochę bije”, a „administracja nieco przesadza” — a poza tym wszystkim jest w porządku.

Jeszcze lepsza jest „Gazeta Polska”. Tow. Ciołkosz na posiedzeniu komisji zademonstrował kawał żelaza, którym policja biła robotników. „Gazeta Polska” nie zaprzecza faktowi — tylko puszcza się na płaskie dowcipy.

Pos. Ciołkosz wyjął z kieszeni kawałek żelaza — pyta, czy frant, czy policja wolno bić „takim żelazem”? Fakt wyjęcia z kieszeni posła kawałka metalu nie dowodzi nic więcej, prócz tego pustego faktu, że dany poseł przed chwilą miał ten metal w kieszeni. Argumenty, mające dowodzić istnienia „państwa policyjnego” miały akurat ten sam przekonujący walor, co „dowód rzeczowy” sponkowany przez posła Ciołkosza — dla posła Ciołkosza.

Uważać — wszystko jest względne. ten kawałek żelaza nie konieczne musi pochodzić z rąk policjanta. To pos. Ciołkosz zamówił go w jakiejś hucie. Sam pobił paru robotników, a teraz twierdzi, że to zrobili policjanci.

Wszystko jest względne. Ma rację Einstein.

WESOŁY KACIK

WET ZA WET.

Znany i ceniony artysta-malarz X, ma psa, do którego jest bardzo przywiązany. Pewnego razu pies artysty zachorował na zapalenie gardła. Malarz wzywał do siebie znanego w mieście laryngologa, który jest dosyć niemiłe zaskoczony tem, że ma udzielić porady psu. Niemniej jednak zbadał „pacjenta”, przepisał lekarstwo i zainkasował dosyć wysokie honorarium.

Po jakimś czasie malarz otrzymuje zaproszenie od laryngologa w sprawie pilnej roboty.

— Rozwoliłem sobie zaprosić pana — powiada lekarz do artysty-malarza — ponieważ chciałbym odwiedzić drzwi i okna.

HENRYK ŚWIĄTKOWSKI

Katastrofa wsi

„Sanacja” a masy włościańskie. Mowa, wygłoszona na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu

NEDZA WSL

Przystępując do omówienia działalności Min. Rolnictwa pod znakiem „sanacji”, trzeba przedewszystkiem podkreślić niesłychanie ciężkie położenie bezrolnej i małorolnej ludności wiejskiej. Doszło do tego, że wieczorami wieś tonie w ciemnościach, gdyż chłop nie ma pieniędzy na naftę. Sól bydlęca staje się dziś dla chłopów jedyną dostępną „omastą” jego głodowego jadra. Znam wiele rodzin chłopskich w powiecie biłgorajskim i zamojskim, które na 8—10 osób mają zaledwie dwie pary butów. Praca w tartakach, przy drogach i w lasach zamiera. Oto dzisiejszy obraz wsi.

AKCJA RATUNKOWA
IDZIE ŻÓŁWIM KROKIEM.

Oddłużenie drobnego rolnictwa, oparte na t. zw. dekretach kryzysowych, nie odpowiada wymogom życia i wlecze się za narastającymi bólami żółwim krokiem. Dekret o urzędach rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej zezwala zaledwie na rozłożenie długu chłopskiego na trzy raty roczne i na zmniejszenie oprocentowania na przyszłość do 6%. Jest to „lekarstwo”, które zdrowemu gospodarstwu napewno nie zezłości, ale nadmiernie zadłużonemu, a więc choremu gospodarstwu rolnemu nic nie pomoże. Cóż bowiem pomoże rozłożenie na takie raty kolonizacji 5-hektarowemu dłużowi, powstałego z niezapłaconej reszty szacunku, wynoszącego od 5 do 25 tysięcy złotych! Ponadto postępowanie „oddłużeniowe” przed sądami i urzędami rozjemczymi jest tak drogie i formalistyczne, że bardzo niewielu małorolnych może z niego osiągnąć jakieś korzyści.

ORGJA PODBIJANIA CEN ZIEMI

Ponad 100.000 kolonij powstałych z parcelacji prywatnej i państwowej obciążone są długami kilkakrotnie przekraczającymi dzisiejszą wartość tych kolonij. Powodem tego katastrofalnego stanu rzeczy było to, że w latach 1927—1930 sprzedawcy nadmiernie podbijali cenę ziemi parcelowanej. Doszło do tego, że w niektórych okolicach sprzedawano ziemię folwarczną po 5 do 7.000 zł. za hektar. Już w roku 1928 wykazywaliśmy na posiedzeniach komisji i plenium Sejmu na konieczność walki ze spekulacyjnym podbijaniem ceny ziemi parcelowanej. Żądanie to było bezskuteczne. Dopiero obecnie okazuje się, jak słuszne było nasze stanowisko i przewidywanie, że orgia wysokich cen ziemi doprowadzi do ruiny nabywców.

Dziś doszliśmy do tego, że Rząd wogóle nie kontroluje cen ziemi parcelowanej, gdy obszarnik uzyskał zezwolenie na parcelację na podstawie ustawy z dn. 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających wielkie gospodarstwa rolne. Tego rodzaju „ulegalizowana” dzika parcelacja, przechodząca do porządku dziennego nad sprawą zabezpieczenia interesów robotników rolnych i drobnych dzierżawców rolnych, stała się dzisiaj normą, a nie wyjątkiem. Nawet majątki nie obciążone długami uzyskują prawo „ulgowcy” (dziki) parcelacji, byleby w ten sposób pozbyć się jakiegokolwiek kontroli urzędów ziemskich.

W ten sposób „ulegalizowana” dzika parcelacja przyczynia się do powiększenia bezrobocia i nędzy wśród ludności wiejskiej.

JAK „SANACJA” DRA O DOBROBYT WSI?

Stosownie do uchwalonej przez obecny Sejm o większości BB ustawy o funduszu obrotowym reformy rolnej — przebudowa ustroju rolnego w Polsce ma się odbywać na zasadach samowystarczalności. A więc zainteresowana ludność wiejska musi płacić za wszelkie czynności związane ze sculaniem, likwidacją służebności, melioracją i t. d. To też preliminarz budżetowy na rok 1933/34 przewiduje dla funduszu obrotowego reformy rolnej dochód 37.982.000 zł., zaś rozchód 39.982.000 zł. Skarb Państwa ma więc kosztować akcja przebudowy ustroju rolnego (w formie dopłaty do powyższego funduszu) tylko 2 miliony złotych, czyli o wiele mniej, aniżeli wynosi fundusz dyspozycyjny ministra spraw wewnętrznych.

Uchwalona 18 marca 1932 r. ustawa o wykupie gruntów, podlegających ustawie o ochronie drobnych dzierżawców rolnych jest dla drobnych dzierżawców tak krzywdząca z powodu nadmiernych cen gruntu ustanowionych przez tę ustawę, że ogół drobnych dzierżawców nie chce korzystać z wątpliwej wartości „dobrodrożstwa” ustawy wykupowej, obawiając się rujnującego kupna. Akcja wykupu nie rozwija się i dlatego, że dotychczas nie zostało jeszcze wydane

do ustawy o wykupie rozporządzenie wykonawcze, mające wyjaśnić różne wątpliwości (m. in. sprawę drobnych dzierżawców „popówek”) wynikłe przy stosowaniu wykupu.

P. minister w swoim exposé podniósł, że Ministerjum Rol. i Ref. Roln. rozciąga opiekę nad drobnym rolnictwem, starając się uwzględnić najistotniejsze jego potrzeby. Jak ta „opieka” wygląda, wskazują następujące przykłady:

Dotychczas nie został uregulowany tytuł własności dla osadników t. zw. gruntów pocerkiwnych („popówek”). Pomimo ciągłych starań ze strony osadników, Rząd tytułu własności na nich nie przelał. Państwo Polskie bowiem samo nie ma tytułu własności do „popówek”, gdyż dotychczas Rząd nie wniósł jeszcze do Sejmu projektu ustawy o przeniesieniu na Państwo Polskie tego tytułu własności, obawiając się najwidoczniej sprzeciwu ze strony kleru katolickiego.

Dotychczas też nie uregulował Rząd sprawy przedwojennych gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych w b. Kongresówce. Miliony rubli złożyli chłopci przed wojną do tych kas; są tam też t. zw. spłaty rodzinne nieletnich dzieci chłopskich. Chłopi nie otrzymali dotychczas jeszcze ani grosza z tych pieniędzy. Pomimo zapowiedzi w roku 1926, że sprawa ta zostanie wkrótce uregulowana, nie dotychczas nie zostało zrobione. Jest to propositum niesłychanie bezczynności władz i niedołęstwo.

Jak w tych warunkach wygląda zaufanie ludności wiejskiej do obecnie funkcjonujących kas samorządowych (kas komunalnych, kas gminnych), nie potrzeba chyba wyjaśniać.

IMC PAN MAURZYCY ORDYNAT
NA ZAMOŚCIU

Jak pod „czujnym okiem” Rządu odbywa się „przebudowa” ustroju rolnego, można się najlepiej przekonać w Zamojszczyźnie. Likwidacja serwitutów prowadzona na terenach Ordynacji Zamojskiej w trybie postępowania przyspieszonego wywołała ogromne bezrobocie wśród służby rolnej i lesnej zlikwidowanych za serwitut majątków ziemskich Ordynacji Zamojskich. Okazało się, że likwidacja serwitutów nie była przemyślana, gdyż Rząd prosto nie przewidział, że procedura ta wywoła masowe bezrobocie. W celu ochrony interesów służby folwarcznej wydany został specjalny dekret z dnia 16 lutego 1928 r. o uprawnieniach robotników rolnych przy znieszeniu służebności. Dekret ten jednak nie został wykonany, i ogromna większość służby folwarcznej zwolniona z powodu likwidacji serwitutów ani działek z parcelacji, ani należnego odszkodowania nie otrzymała. Nie pomogła też powzięta na wniosek Z. P. P. S. specjalna uchwała poprzedniego Sejmu z dnia 25 lutego 1930 r., wzywająca Rząd do nadzielenia zwolnionych z parcelacji w terminie do 1 października 1930 r. I dekret Prezydenta i uchwała Sejmu pozostały bez skutku. Bo Zarząd Ordynacji Zamojskiej ma ten w Polsce „przywilej” że ustaw wykonywać nie potrzebuje, a „silny” Rząd jest w tym wypadku za słaby, by mógł zmusić Ordynację do uległości wobec litery prawa. Nie trzeba przytem zapominać, że Zamojszczyzna (powiaty biłgorajski, zamojski, janowski i t. d.) dusi się poprostu z powodu przeludnienia na wsi i rozdrobnienia gruntów, co dziś jest spotęgowane brakiem emigracji i bezrobociem na wsi.

Ostatnie posunięcia Rządu jeszcze więcej przyczyniają się do powiększenia bezrobocia i nędzy na wsi. Oto dekretem z dnia 23 sierpnia 1932 r. Rząd daje Maurycemu Ordynacji Zamojskiej prawo rozparcelowania 23.500 ha gruntów folwarcznych na warunkach ustawy z dn. 13 marca 1932 roku o ułatwieniu spłaty zobowiązań, obciążających wielkie majątki ziemskie, t. j. z prawem pominięcia istotnych praw służby folwarcznej i drobnych dzierżawców wypływających z ustawy o reformie rolnej („ulegalizowana” dzika parcelacja). Jest przytem bardzo charakterystyczne, że dekretem tym Rząd udzielił Zamojskiemu rocznego moratorium w płaceniu jego długów prywatno-prawnych, a więc stworzył specjalną ustawę przywileju dla jednego człowieka w Polsce.

ZATARG W ROLNICTWIE.

Zapytuję pana ministra, dlaczego w Ministerjum Roln. i Ref. Roln. nie zajęto dotychczas określonego stanowiska w sprawie niezlikwidowanego dotychczas zatargu pomiędzy robotnikami rolnymi a obszarnikami na tle nie dojdęcia do skutku umowy zbiorowej w rolnictwie na nowy rok gospodarczy. Obszarnicy, korzystając ze stanu bezumownego w rolnictwie, urządził pewnego ro-

dzaju lokaut. Zwalniają oni masowo robotników rolnych, zmuszając ich w ten sposób do przyjmowania indywidualnych, wysoce krzywdzących robotników umów (nawet za 6 centn. ordynarji). Stanowisko Rządu jest tu wyraźnie popierające obszarników. Wytwarza to anarchję prawną w stosunkach pomiędzy pracownikami a pracodawcami rolnymi, pogłębiając rozgoryczenie ludności pracującej i niepewność stosunków w kraju.

NASZE ŻĄDANIA.

Rozumiem, że prowadzimy tu raczej dyskusję akademicką na temat działalności Ministerjum Rolnictwa, gdyż wiem, że przy dzisiejszym systemie rządzenia w Polsce budżet ma charakter nieobowiązującego „programu”, a w praktyce Rząd robi tak, jak będzie chciał, uwzględniając, oczywiście, nacisk sfer kapitalistycznych i obszarniczych oraz ich żądania.

Tem nie mniej chcemy, aby kraj wiedział, jakie zajmujemy stanowisko w sprawie walki z nędzą i bezrobociem na wsi.

Przedewszystkiem żądamy uruchomienia na wsi wielkich robót inwestycyjnych, celem zatrudnienia głodującej ludności wiejskiej. Ogromne masy bezrolnej i małorolnej ludności wiejskiej mogą się wyżywić jedynie z głównej albo przynajmniej dodatkowej pracy zarobkowej. Inaczej grozi im widmo głodu. Prawdziwa pomoc dla biednej ludności wsi nie da się dziś, w okresie zamknięcia emigracji i braku jakiegokolwiek pracy na wsi, inaczej pomyśleć, jak tylko w postaci dania zarobku potrzebującym pracy. To, co się tu ze strony Rządu mówi o rzekomej pomocy dla wsi, wskazuje najdobitniej, że Rząd nie docenia ani istoty i napięcia kryzysu gospodarczego, ani potrzeby przyszłej ludności wiejskiej z poważną i prawdziwą pomocą.

Ale na to Rząd powiada, że w Skarbie brak pieniędzy, gdyż podatki wpływają słabo. Twierdzimy, że pieniądze by się znalazły, tylko trzeba chcieć je znaleźć. Walka z głodem i bezrobociem jest najwyższym obowiązkiem Rządu. Należy znaleźć pieniądze przez zmniejszenie wydatków wojskowych, choćby w drodze skrócenia czasu służby wojskowej, skreślenia funduszy dyspozycyjnych i oszczędzenia na wydatkach mniej ważnych, aniżeli ratowanie obywateli od śmierci głodowej.

Rozumiemy jednak, że walka z nędzą i bezrobociem na wsi jest rzeczą trudną z powodu w każdym razie ograniczonych możliwości finansowych Państwa. Dlatego wskazujemy już od szeregu lat inny jeszcze sposób zlagodzenia nędzy na wsi. Ten sposób nie pociągnie wydatków ze strony Państwa. Mianowicie żądamy przejścia przez Państwo za zgodę podatki i długie należne Skarbowi Państwa majątków ziemskich lub ich części i nadzielenia potrzebującej ludności wiejskiej działkami gruntu na zasadzie drobnych dzierżaw. W ten sposób bez grosza wydatku Państwo mogłoby stworzyć około 300.000 drobnych działek gruntowych i dać warsztat pracy takiej samej ilości rodzin chłopskich. Do tego celu powinny być przeznaczone przedewszystkiem takie majątki ziemskie, które nawet w okresie dobrej koniunktury dla rolnictwa były niewypłacalne i zalegały w podatkach, jak np. Ordynacja Zamojska.

Żądamy ponadto: a) obniżenia oprocentowania pożyczek długoterminowych udzielanych małorolnemu przez państwowe i prywatne instytucje kredytowe do 2 proc.; zmniejszenia zadłużenia gospodarstw chłopskich, w szczególności kolonij nabytych za wysokie ceny — do sum odpowiadających dzisiejszej wartości i dochodowości gospodarstw z odpowiadaniem rozłożeniem długów na długoletnie spłaty.

Jeszcze kilka słów na zakończenie. Nasze zasadnicze stanowisko jako socjalistów w sprawie reformy rolnej i parcelacji jest znane. Jeżeli się wciąż mówi, że Rząd nie ma pieniędzy na reformę rolną; jeżeli dalej wiadomo wszystkim, że ludność wiejska jest dziś tak biedna, że nie starczy jej nawet na kupno czarnego kawałka chleba, to jedynym ratunkiem, jedynym wyjściem z tego błędnego koła jest propozycja przez nas od samego początku istnienia Państwa Polskiego reforma rolna bez wykupu.



Jak prosty w użyciu
jest to wynalazek,
Najlepiej dowodzi
ten oto obrazek.

SŁUCHAJ RADJA

na znakomitym odbiorniku

„DETEFON”
którego komplety kosztuje tylko 39 złotych

Do nabycia w Wydz. DETEFON,
ul. Żelazna 30 i w sklepach firmy Krzy-
żstof BKUN i Syn, Marszałkowska
róg Sienkiewicza.

L. NAM.

OBRADY W KNIEI

(BAJKA).

W kniei na polach, w zrebie
rządzą od lat jastrzębie.
Długo był spokój. Z czasem
coś się zepsuło w państwie ponad lasem.
Powiedział jastrząb — minister: — kryzys
wzięliśmy w twarde rzyzy.
I była sesja. — a więc: jastrzębi
ród zasłużony,
gawrony,
potem świat gospodarczy: krąki,
arystokracja — sępy,
handel reprezentują sroki.
Szeroki
przedstawili program naprawy dziecioty:
— świat jest goły,
coraz mniej jest pod korą robaków...
Wtem dostojny nastrój przysł, g'os zabral
gołąb dzięk

— Gdzie reszta ptaków?
— Gdzie są czyżki, przepiórki, słowiki?
— Gdzie pracowite jaskółki?
— Gdzie sikory, czaple, bociany,
skowronki? Gdzie żorawie?
— ta prawie
nikogo niema z reprezentantów ludu!
Lud pisał ginie z głodu, lud jest w nędzy...
Przerwał mu sęp płowy,
glądząc dostojnie tył tysej głowy:
— Nam trzeba pieniędzy!
Ach! Holota,
antypaństwowa robota!
— my mamy blok pod przewodnictwem
jastrzębi.

nam nie trzeba gołębi...
— Zdychacie? Zdychajcie prędzej!
— Zabierać stąd manatki
i regularnie płacić podatki.
Potem uchwalono rezolucję:
— Rząd twardej ręki ułoży dystrybucję
nowych podatków.
A w końcu rady w rady
porozdzielano spokojnie posady:
— Ten czuwać ma nad lasem,
ten nad polem,
ten znów w terenie na stodołę,
na podwórzu, pod strzechami, wszędzie.
— Jakoś to będzie!

Nowa sesja. Prezes jastrząb
powoli cedił słowa.
Cisza grobowa.
— Skarb pusty — zawołał tupy, podatki —
same pławy, ostatki!
— Od długich miesięcy
nie kosztowałem smaku młodych zajęcy!...
— A ja z czyjej winy
Nie wiem co to smak padliny?!

Na to sroka: — Sęp senator
ho! ho! kombinator!
Gdera, gdera — a padlinę się obżera.
Obruszył się sęp arystokrata: — Shoking!
Kiedy głos zabiorą sroki...
Wtedy krak: (miał anse do rodu sroczego)
— Panie tego, że się dzieje,
tu w bloku siedzą — złodzieje!
Revelacja — konsternacja!...
wrony krzyczą: — rracja, rracja!
coraz głębiej
nedza wszystkich w bloku gnębi.
Spór przerywa jastrząb, wnosząc
projekty nowych podatków.
prezes dzwoni,
wszyscy ławą
głosują za nową ustawą.

ŚCIANY MAJĄ USZY...

Ściany sali restauracyjnej „Ateneum”
słyszały już wiele — ale udelektuje je
prawdziwie dopiero

„ŻYWY DZIENNIK NIEWIEŚCI”
dnia 21 b. m. o godz. 8.30 wiecz.

a potem...

ZABAWA TANECZNA.

aż do rana
Loterja fantowa i inne niespodzian-
ki.

Wstęp tylko 1 zł. 50 gr.

Najwyższy czas...

Zniżki kolejowe dla przewozu artykułów rolnych

Pols. Agencja Telegr. komunikuje:

„Ministerjum Komunikacji przyznało znaczne zniżki na przewóz artykułów rolnych poza zniżkami, wprowadzonymi już swego czasu (?!... Red.). Nowe zniżki taryf kolejowych dla rolnictwa ogłoszone zostaną w jednym z najbliższych Dzienników Taryf Ministerjum Komunikacji i zaczną obowiązywać od dnia ogłoszenia.

I tak na przewóz zboża i nasion roślin strączkowych do 100 km, 25 procent zniżki; na przewóz zboża i maki powyżej 100 km. — 10 procent; ziemniaki — 16,7 procent; otręby, kucheniki i t. p. pasze treściwe do 100 km. — 20 procent, ponad 100 km. — 10 proc.; groch i fasola do Zagłębia Węglowego — 30 proc.; przesyłki wagonowe mleka do większych ośrodków spożywczych — 48,1 procent; ryby w przesyłkach drobnicowych — 25 procent; drób żywy i bity — 20 proc.; ser krowi — 41,2 proc.; sadzonki, szczepki i drzewka owocowe leśne i ogrodowe — 30,3 procent; konopie i len niemiędlone na eksport — 66,1 proc.; len i konopie niemiędlone lecz nieznacznie na eksport — 23,2 proc.; pakule na eksport — 49,4 proc.; nasiona i sadzonki na eksport 30 proc.; jaja w przesyłkach drobnicowych — 15 procent. Znaczne zniżki przyznane zostały przy przewozie sztucznych nawozów dla wapna nawozowego — 20 proc., nawozów potasowych do 600 km. od 5 do 10 procent,

a ponad 600 km. — 21,8 procent i dla superfosfatu — 10 procent.

Tyle PAT... O „zniżkach” taryf dla przewozu produktów rolnych, które — jak twierdzi PAT. — miały być już dawno przeprowadzone, opinii publicznej dotąd nic jakoś nie było wiadomym. — Przeciwnie. Cała niemal prasa — ba — nawet niektóre pisma sanacyjne — stwierdzała, że nadmierna drożyzna przewozów kolejowych, utrudniała aprowizację miast i podrażała najniebezpieczniejsze artykuły żywnościowe. Pismo nasze przytaczało nawet ściśle na to cytując i takie fakty, że np. z powodu niezwyklej drożyzny przewozów zwierząt rzeźnych, dostawa tych zwierząt odbywała się często piechotą. Jeżeli zaś, jak twierdzi PAT, istniały już i przedtem jakieś zniżki opłat przewozowych, to chyba były one udzielane w taki jakiś tajemniczy sposób, że zysk z tych zniżek mógł w całości tonąć w kieszeniach spekulantów, bez żadnej korzyści dla ludności.

Co do zapowiedzi nowych zniżek, to o ile PAT. wylicza powyżej wszystkie artykuły, dla których przewidziana jest zniżka opłat przewozowych, należy stwierdzić, że zniżka rzeczona będzie wcale jeszcze niewystarczająca. Dlatego bowiem komunikat powyższy nie zawiera np. zwierząt rzeźnych, nabiału (masło, jaja), warzyw i t. d. Zniżki

połowiczne nie przyniosą jeszcze spodziewanej korzyści. Istotną wartość zapowiedzianych zarządzeń ocenić będzie można dopiero po ukazaniu się rozporządzenia M. K.

Pozatem obowiązkiem władz będzie czuwać nad tem, by przyznane zniżki taryfowe nie zostały przez handlarzy obrócone na własną tylko korzyść...

Sąd marszałkowski w sprawie p. Targowskiego

Wobec artykułów „Polonii” katowickiej w sprawie ks. Pszczyńskiego p. sen. Targowski zwrócił się do omarsz. Senatu Raczkiewicza o powołanie sądu marszałkowskiego, przyczem rzekł się wyznaczenia arbitra ze swojej strony. P. Raczkiewicz powołał na arbitrow pp. E. Bobrowskiego (B. B. W. R.) i prof. Makarewicza (b. Ch. D., sympatyk B. B. W. R.); na superarbitra powołał ci panowie p. A. Boguckiego (B. B. W. R.).

Trudno się oprzeć wrażeniu, że jest to raczej „sąd B. B. W. R.

Wywiadowca policji zabójca

W sądzie okręgowym rozegrał się onegdaj epilog krwawego zajścia, jakie zdarzyło się w restauracji, przy ul. Wiodok 24, zwanej „Dołkiem”. W jednej z salek tego przybytku raczyli się wywiadowca pol. Chmielewski i post. Sochacz, w drugiej jakichś trzech osobników, z którymi Sochacz, nastroiony towarzysko pod wpływem alkoholu usiłował zawiązać znajomość.

Wódka czyni ludzi skłonny do zawierania nagłych przyjaźni, to też, po kilku minutach obaj przedstawiciele władzy zasiedli przy stoliku nieznanym.

W czasie rozmowy jeden z gości rzucił kulkę z bibułki w Chmielewskiego, mówiąc „zastrzeżę cię”.

Chmielewski zerwał się, w odpowiedzi na to, z rewolwerem w ręku.

Zajście trochę załagodzono. Cichoci i Chmielewski wzajemnie się zaczęli szarpać, a w bóje wzięli udział trzej nowi goście, wśród których znalazł się Ferdynand Rondcke.

Rondcke chciał wyrwać rewolwer Chmielewskiemu, co widząc Sochacz zaczął go od Chmielewskiego odciągać, a Chmielewski, niewiele myśląc, dał 3 strzały do Rondckego. Rondcke padł trupem.

Chmielewski tłumaczy się, że działał w obronie własnej. I. K.

Budżet Min. Rolnictwa na Komisji Budżetowej Sejmu

We wtorek po przerwie obiadowej pierwszy przemawiał pos. łow. Henryk Świątkowski.

Obszerniejsze streszczenie przemówienia łow. Świątkowskiego podajemy na str. 3-ej.

W dalszej dyskusji przemawiali posł. B. Lechnicki (BB), Łucki (Ukr.), Janowski (NPR), Polakiewicz (BB), Hutten-Czapski (BB), Kawecki (Kl. Nar.), Bardziński (Str. Lud.), Jakubowski (Kl. Nar.), Cześnik, Kleszczyński (BB), wreszcie min. Ludkiewicz.

P. Prezydent a prawo łaski

P. Prezydent Rzplitej nie skorzystał z prawa łaski w stosunku do Grelki i Bednarczyka, skazanych na śmierć przez sąd doraźny w Poznaniu za morderstwo ks. Masłowskiego.

Obniżka taryf kolejowych na materiały budowlane

Ministerjum komunikacji postanowiło obniżyć taryfę przewozową na cegły o 25 procent przy przewozach na bliższe odległości do 100 kilometrów, zaś przy przewozach na dalsze odległości — o 10 proc. Wiekęży rozmiar zniżki taryf przy przewozach bliskich tłumaczy się położeniem cegielni w całym kraju, wobec czego zbędne są przewozy dalsze, które szkodzą cegielniom lokalnym.

Celem ułatwienia obniżki cen na wyroby hutnicze i metalurgiczne, przeprowadzona została zniżka taryf na surowce dla tych gałęzi przemysłu, a mianowicie: 15 procent dla rudy krajowej, 5 proc. dla rudy zagranicznej, 20 proc. dla złomu krajowego i importowanego oraz 15 proc. dla surowców żelaznych. Powyższe zarządzenia Ministerjum komunikacji wejdą w życie już w najbliższych dniach. (PRESS).

Akademie naszych towarzyszy w Czechosłowacji

MORAWSKA OSTRAWA, 17 stycznia (PAT). Polska Socjalistyczna Partia Robotnicza w Czechosłowacji, która stała nową w czasach przedwojennych integralną częścią Polskiej Partii Socjalistycznej, obchodziła 40-lecie swego istnienia.

Uroczyste akademie z tej okazji urządzone w Trzyńcu, Stonawie i Karwinie.

Przemówienia wygłosili poseł Piotrowski z Warszawy, jako delegat PPS, oraz poseł polski do parlamentu praskiego Chobot.

(Wiadomość powyższą podało do wiadomości swych słuchaczy również i Radio warszawskie, ni z tego jednak, ni z owego uczyniło z towarzysza Z. Piotrowskiego — księdza!!! — Red.).

Sprawa skrócenia czasu pracy

GENEWA, 17 stycznia (PAT). Konferencja w sprawie międzynarodowego skrócenia czasu pracy zakończyła się dzisiaj dyskusją generalną. Reasumując tę dyskusję dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy Butler stwierdził przede wszystkim, że powszechny wzrost bezrobocia nakazuje szukać dróg walki z kryzysem w skali międzynarodowej. Skrócenie czasu pracy wydaje się być

uzasadnione faktem niewątpliwego istnienia bezrobocia technologicznego, t. j. wywołanego postępami racjonalizacji i mechanizacji. Trudności ekonomiczne tej reformy wywołane możliwościami wzrostu kosztów produkcji wskutek powszechnego skrócenia czasu pracy nie są tak poważne, by mogły odstraszyć od podjęcia tej próby w konkretnej akcji walki z bezrobociem.

Cyklon w Portugalii

PARYŻ, 17 stycznia (PAT). Nad Lizboną szalał tej nocy prawdziwy cyklon, nieotworzony od dawnych lat. Wicher wyrwał drzewa z korzeniami, słupy telegraficzne i dachy z domów. Statki za-

kotwiczone w porcie lizbońskim ucierpiały znacznie. Wskutek burzy 6 mniejszych okrętów zatonoło, zatopione ich tylko z trudem zdołano uratować.

Oberwanie się skały

PARYŻ, 17 stycznia (PAT). W Rochelle Corbon koło Tours skała z wysokości 200 mtr. oberwała się, spadając na jeżące u jej

stóp 3 domy. Z pod gruzów domów oraz masy skał i kamieni wydobyto dotychczas zwłoki 3-ech osób.

Warszawski Al Capone przed Sądem Apelacyjnym

W sądzie apelacyjnym miała się odbyć wczoraj sprawa bandy „Taty Tasienki”, której proces odsłaniający tajemnice Kercelaka budził tak olbrzymią sensację w łecie r. ub.

Jak wiadomo sąd okręgowy skazał był radnego z BBS. „tate Tasienkę” — Siemiątkowskiego na 3 lata więzienia, Karpińskiego, zwanym Pantaleonem, lub „Królem Kercelaka” na 6 lat więzienia, Judkę Steinworta na 5 lat więzienia, Czesława Janiaka na 4 lata więzienia, zaś Dusznińskiego, Kantora, Jakubczaka, Bocheńskiego, Cieślińskiego, Plackowskiego i Osmańskiego na 2 lata więzienia.

Wszyscy prócz „taty” przebywają w więzieniu. Sam „wódz” zaś znajduje się na wolności: za kaucją 500 zł.

Na rozprawę powołano 14 świadków obrony i licznych poszkodowanych przez bandę.

Proces wzbudził tak wielkie zainteresowanie zarówno wśród tych, co odczuli z ulgą dopiero po aresztowaniu terrorystów jak i wśród licznych wielbicieli „taty” i jego bandy że sąd apelacyjny został od samego rana formalnie obleżony ludźmi, a policja z trudem mogła utrzymać porządek.

Oskarżonych dostarczono na rozprawę z więzienia, natomiast „mistrz Tasienka” do sądu się nie zjawił a jego obrońca przedłożył sądowi zaświadcze-

nie, iż Siemiątkowski zachorował na kamienie żółciowe i nie może się stać na rozprawę.

W związku z tem obrona wnosiła o odroczenie sprawy do czego przyłączył się i prok. Świerczewski, który wygłosił obszernie przemówienie w obronie praw oskarżonego Siemiątkowskiego.

Sprzeciwiał się odroczeniu rozprawy przedstawiciel powodów cywilnych — adw. Lewin.

Sąd w składzie sędziów: przew. Kulikowski, Zubelewicz i Dobromęski sprawę odroczył.

I. K.

Nie można prowadzić z pożytkiem dyskusyj i rozmów na temat współczesnych zagadnień społeczno - gospodarczych bez uprzedniego przeczytania nowej książki

Z. Zaremby p. t.: „BEZDROŻA KAPITALIZMU I DROGOWSKAZY PRZYSZŁOŚCI”.

Praca ta jest jednym syntetycznym studium o naszej epoce — i daje obraz krytycznego i pozytywnego stanowiska Socjalizmu wobec kryzysu ustroju kapitalistycznego.

Cena 3 zł.

Do nabycia w Księgarni Robotniczej (Warecka 9), w kioskach „Ruchu” oraz u kolporterów organizacyj robotniczych

Znowu wyrok śmierci

SOSNOWIEC, 17 stycznia (PAT) Dziś zakończyła się doraźna rozprawa przeciwko Wojciechowi Knapikowi, mordercy stróża kopalnianego Stanisława Miglusa i policjanta Łudzika. O godz. 17

przewodniczący trybunału odczytał wyrok skazujący Knapika na karę śmierci przez powieszenie. Obrońca zwrócił się do Pana Prezydenta R. P. z prośbą o ulaskawienie.

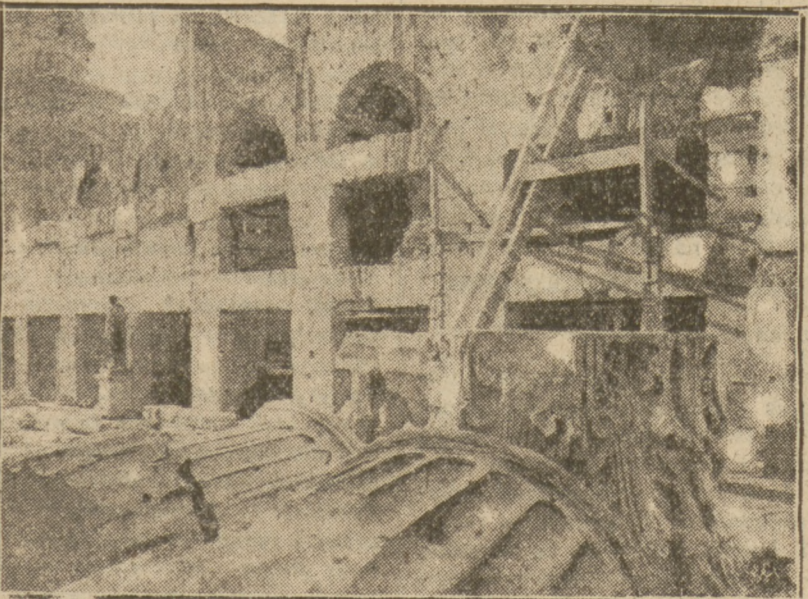
Sporty zimowe w Warszawie



Na zdjęciu naszym widzimy ślizgawkę dla dzieci i młodzieży szkolnej w Ogrodzie Saskim, cieszącą się wielkim

powodzeniem wśród młodocianych zwolenników sportu łyżwiarskiego.

Na forum Jul'usa Cezara w Rzymie



Z pod gruzów domów zdemolowanych w ostatnich czasach w Rzymie wyłaniają się coraz wyraźniej złomy potężnych kolumn świątyni Venus Rodziciel-

ki, wzniesionej swego czasu przez Jul'usa Cezara.

Na zdjęciu naszym widzimy resztki odkopanej świątyni.

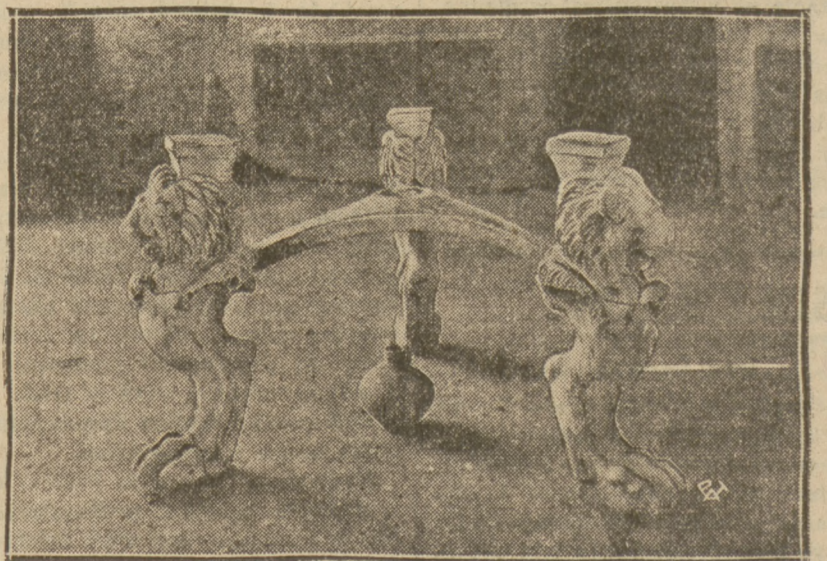
KOMUNIKAT

Księgarni Robotniczej
WARSZAWA, UL. WARECKA 9,
tel. 229-70, P. K. O. 1228.

Bauer O. Partie socjalistyczne a jednolity front proletariatu — 40
Czechowicz G. Nowe drogi gospodarcze — 4.50
Kalendarzyk Młodego Robotnika na 1933 r. — 60

Krzyszewski J. P. P. S. w pracy i w boju. Inscenizacja dramatyczna — 1.—
Marks K. Kapitał t. I księga I zeszyt III-ci — 8.—
— Praca najemna i kapitał — 75
Pamiętniki bezrobotnych — 15.—
Perl F. (Res). Dzieje ruchu socjalistycznego w zaborze rosyjskim (Do powstania P. P. S.) na papierze gazetowym — 5.—
na papierze lepszym — 8.—

Wykopaliska w Herculanium



Prace około odkopania zasypianych za czasów panowania Cezarów miast Pompei i Herculanium postępują obecnie w bardzo szybkim tempie. Odkopywane są nie tylko poszczególne domostwa, ale nawet całe ulice, a także i dzielnice.

Na zdjęciu naszym widzimy piękną marmurową podstawę stołu ogrodowego, znalezionej pod grubymi warstwami lawy, która zazdrośnie kryje tajemnice olbrzymiego grobowca, kwitnącego ognia wspaniałego miasta imperium rzymskiego.

Nie redukować personelu szpitalnego

Z kół naszych czytelników otrzymujemy następujący artykuł:

Od pewnego czasu kursują w stolicy uporczywe pogłoski o zamierzonych przez Magistrat warszawski krańcowych oszczędnościach w szpitalnictwie, pierwszym zaś posunięciem na drodze oszczędności miałyby być redukcja rzekomo nadmiernej ilości personelu pielęgniarskiego i służbowego w szpitalach warszawskich.

Jako argument, wysuwa magistrat dane statystyczne odnoszące się do personelu szpitalnego, rzekomo niewspółmierne z ilością chorych, które jednak zupełnie nie odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy w szpitalach.

Mówi się np., że personel w szpitalu św. Rocha wynosi 70 osób na 102 łóżka, w szpitalu na Czystem 453 osoby na 1094 łóżka i t. d. Statystyka powyższa, biorąc pod uwagę warunki pracy szpitalnej, jest świadomym wprowadzeniem opinii publicznej w błąd i nawet w przybliżeniu nie zgadza się z rzeczywistością. Pomijając już to, że do wykazu personelu, zatrudnionego w poszczególnych szpitalach, wliczona została dość pokaźna liczba osób będących obecnie

na emeryturze, należy sobie uprzytomnić, że personel szpitalny pracuje na trzy zmiany. Redukcje personalne, spowodowałyby w konsekwencji wprowadzenie, w szpitalach 12-o godzinnego dnia pracy, (t. j. dwie zmiany na dobę), gdyż zredukowana ilość pielęgniarek i służby okazałaby się niedostateczną na trzy zmiany. Do tego zmierzają właśnie Magistrat.

Wystarczy zapoznać się z warunkami pracy szpitalnej, ażeby zrozumieć, że zrealizowanie, tego niedorzecznego projektu stanowiłoby niebezpieczeństwo dla zdrowia i nawet życia i tak już obciążonego nadmierną pracą personelu szpitalnego, w szczególności dla pielęgniarek, oraz byłoby poważnym przyczynkiem do obniżenia poziomu opieki nad chorymi w szpitalach warszawskich.

W ciągu swego 8-o godzinnego dyżuru pielęgniarka dosłownie nie ma kiedy odetchnąć swobodnie, nie odpoczywa ani chwili, choć nogi odmawiają jej posłuszeństwa od nieustannej biegania z sali na salę, a ręce omawiają od fizycznego wysiłku. Po skończonym dyżurze, przesycona szpitalną atmosferą infekcji i cierpienia, pielęgniarka pamiętać musi jeszcze o tem, ażeby nie być rozsądnym chorobotwórczym bakterii lub samej nie paść ofiarą zarazy i ślaniając się z wyczerpania na nogach, przeprowadza dokładną dezynfekcję osobistą. Po kilku latach takiej pracy, z młodej, zdrowej dziewczyny staje się ruina człowieka, nie mówiąc już o licznych wypadkach śmiertelnych, gdyż z powodu pobieranego groźnego uposażenia, niedożywiony organizm staje się coraz mniej odporny na zarażenie i w takich warunkach chce się przedtężyć jeszcze czas pracy?

Ilościowo personel w szpitalach warszawskich nie tylko nie jest nadmierny, ale miejscami nawet niewystarczający. Często na 50-ciu chorych przypada jedna pielęgniarka. Bowa i jeszcze gorzej, jak np. w szpitalu św. Stanisława, gdzie chorzy w nocy pozbawieni są wszelkiej

pomocy pielęgniarskiej i cały oddział od 7-ej wiecz. do rana powierzony jest opiece jednej posługaczki (!) która jest zupełnie bezradna wobec np. krwotoku. Dwa razy w ciągu nocy dyżurna siostra szarytka przychodzi, na oddział dowiedzieć się czy nie zaszedł wypadek śmierci. Tak się przedstawia „nadmiar personelu”.

Zagranicą są szpitale, gdzie na 6 chorych przypada jedna pielęgniarka. Cemu Magistrat warszawski nie wzoruje się na tych szpitalach, ale... na szpitalach prowincjonalnych, gdzie jest jeszcze gorzej, niż w Warszawie?

Jeżeli budżet szpitalnictwa jest zbyt deficytowy, zrewidować jego resort ad ministracyjny. Personelu szpitalnego w tych warunkach redukować nie wolno. Zredukowanoby tylko w ten sposób opiekę nad chorym.

A-s.

Udany sekretarz nieistniejącej organizacji

Piszą nam z Brześcia nad Bugiem:

W związku z ostrzeżeniem P. K. R. P. P. S. w Bielsku - Podlaskim, które się ukazało w „Robotniku” z dnia 14.1. 1933 r., w sprawie niejakiego Kalinowskiego, który zgłaszał się do komitetów partyjnych P. P. S. i poszczególnych członków, niniejszem podajemy do wiadomości, że tenże Kalinowski zerwał w ten sam sposób w Białej-Podlaskiej i w Brześciu nad Bugiem, lecz bezskutecznie, bo nikt nie dał się nabrać.

Ostatnio dowiadujemy się, że... tenże Kalinowski został sekretarzem fikcyjnej „Rady Zw. Zawodowych” B. B. S. w Brześciu nad Bugiem, która, po przejściu wszystkich związków pod sztandary P. P. S. i Kł. Zw. Zaw., pozostała tylko wspomnieniem Wójciaków i Marczaków.

Wobec przejścia wszystkich organizacji, będących dotychczas pod wpływem B. B. S. do P. P. S. i klasowych Związków Zawodowych, Klub Radnych P.P.S. w Brześciu nad Bugiem złożył następujące oświadczenie na posiedzeniu Rady Miejskiej:

„W imieniu organizacji, dotychczas reprezentowanych przez p. radnego Wójciaka, a mianowicie: Zw. Zaw. robotników budowlanych, Zw. Zaw. robotników przemysłu piekarskiego i młynarskiego, Zw. Zaw. pracowników Transportu rzeczno-żeglarskiego, Zw. Zaw. Dorożników domowych i służby domowej, Oddział w Brześciu n/B, oświadczamy, że, wobec przejścia tych organizacji do Centralnej Komitetu Klasow. Związków Zawodowych, radny Wójciak przestał je reprezentować”.

Fabrykant bezkarnie wyzyskuje robotników

Tam, gdzie robotnicy nie są zorganizowani

Bondyż jest to wioska w pow. zamojskim, gdzie znajduje się zakład przemysłowy - drzewny, w którym pracuje w obecnym czasie około 350 robotników. Większość robotników rekrutuje się przeważnie z chłopów, pochodzących z okolicznych wiosek, a zaledwie mały procent — to są robotnicy miejscy. Właściciel tej fabryki, mając przed sobą robotników, najmniej świadomych i niezorganizowanych w żadnej organizacji robotniczej, uprawia w stosunku do nich barbarzyński wyzysk.

Od roku 1930 w zakładzie tym odbywały się już trzykrotnie redukcje płac, a w grudniu ub. r. znowu wymówiono robotnikom pracę, celem dalszego obniżenia płac.

Zaznaczyć należy, że przed ostatnim obcięciem płacy, robotnicy wykwalifikowani nie zarabiali więcej, jak zł. 1.50 do 3 zł., pracując na tak zwany akord, robotnicy zaś dniówkowi nie więcej jak 80 gr. do 1.50 zł. dziennie (!). W dodatku zarobki wypłacane są zawsze z kilkotygodniowym opóźnieniem.

Właściciel nie poprzestaje na wyzysku, uprawianym w stosunku do robot-

ników dorosłych. Przyjmuje on do swego zakładu młodocianych robotników, względnie dzieci od 10-ciu lat i daje im pracę, która powinna być wykonywana przez robotników dorosłych. Cóż go obchodzi, że dzieci z wycieńczenia, wynikającego z wielkiego przepracowania, mdleją przy pracy?

Pan Czerski jest również jednym z tych, którzy walczą gorliwie z prawami, przysługującymi robotnikom. Np. w walce z urlopami chwytą się takich środków, że za upomnienie się o należny urlop wydała z pracy, co w obecnym czasie szalejącego kryzysu, równa się śmierci głodowej.

Dla zilustrowania stosunków panujących w Bondyżu, przytoczę parę faktów: w 1931 r., nie chcąc wypłacić robotnikom sum, należnych za urlopy, z rozporządzenia p. Czerskiego, zaczęto wzywać poszczególnych robotników do kantoru, w celu zmuszenia ich do zrzeczenia się należności za urlopy; gdy niektórzy z robotników zaprotowali przeciwko tego rodzaju represjom, zagrożono im, że jeżeli nie uspokoją się, a będą dużo o tem mówić (!) i jeżeli

nie podpiszą deklaracji, że zrzekają się dobrowolnie i bez żadnego nacisku ze strony zarządu fabryki należności za urlopy za rok 1931-szy, — zostaną zwolnieni z pracy (!!). Robotnicy obawiając się wydalenia z pracy, podpisywali deklaracje. A więc kosztem wyrzeczenia się przez nich należnych praw, pozostawiono ich nadal w fabryce.

Podobny wypadek zdarzył się już w 1932 r. Jeden z robotników zwrócił się do dyrekcji zakładu z bezwzględem żądaniem wypłacenia mu należności za urlop za 1932 r. — i za to został wydany (!!).

Tak, tam gdzie robotnicy nie są zorganizowani, fabrykant może znęcać się nad nimi i wyzyskiwać ich bez żadnego z ich strony protestu.

Robotnik.

Gwiazdka Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci w Częstochowie

(Kor. wł.).

Dorocznym zwyczajem Zarząd Oddziału Rob. Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, urządził gwiazdkę dla dziatwy klasy robotniczej.

Na program złożyły się przemówienie tow. J. Kaźmierczaka, przewodniczącego Oddz. R. T. P. D., a następnie wiersze, dwie 1-no aktówki „Nerwowy Bolek” i „Pan Jakalski”, oraz chórne śpiewy, wszystko w wykonaniu dzieci R. T. P. D. i Czerwonego Harcerstwa.

Następnie dzieci otrzymały podarki żywnościowe na kupno których złożyły się ofiary Zakładów pracy i poszczególnych osób.

Ofiarodawcom składa Zarząd Oddz. Rob. Tow. Przyj. Dz., mierniem własnym i dziatwy, serdeczne podziękowanie.

Gaz zamiast benzyny

Dyrekcja gazowni zastanawia się obecnie nad sprawą używania gazu do napędu autobusów miejskich. Technicznie nie przedstawia się to w ten sposób, że pod każdym wozem autobusowym podkładanoby 5 butli wypełnionych gazem. Powyższe zastosowanie napędu gazowego w komunikacji autobusowej rozpowszechnia się obecnie już w Anglii i we Francji. W ten sposób gaz zastąpiłby benzynę, która byłaby używana tylko do karbowozowania gazu. Oczywiście, że inowacja ta zapobiegłaby wydzielaniu się gazów szkodliwych, co ma miejsce obecnie przy używaniu w autobusach miejskich benzyny.

STAN POGODY

ŚNIEGI.

Według PIM-a: Dziś pochmurno, miejscami opady śnieżne. Nocą umiarkowany, w ciągu dnia lekki mroź. Umiarkowane wiatry wschodnie i południowo-wschodnie.

Zespół „Praesens”

urządza w niedzielę, 22 b. m., o g. 12 w kinie Adria - Palace przy ul. Wierzbowej 7

Międzynarodowy Poranek nowego filmu.

Program: Słowo wstępne. Nowe budownictwo — nowe mieszkanie — film Hansa Richtera o tem, jak mieszkamy i jak moglibyśmy mieszkać. Symfonia przemysłowa — część pierwsza — film Jorisa Ivensa o maszynie. Jarmark wielkomiński — reportaż Wilfrieda Basse z codziennej rzeczywistości Berlina. Architektura dnia dzisiejszego — film

p. Chenala o budowlach le Corbusiera. Europa — nowy film polski o chaosie naszych czasów, zrealizowany na tle poematu Anatola Sterna przez Franciszkę i Stefana Themersonów. Produkcja Filmstudio.

Zaproszenia otrzymać można w Administracji „Wiadomości Literackich” Królewska Nr. 13 — Instytut Propagandy Sztuki i w Sekretariacie Zarz. Gł. T. U. R., Czerwonego Krzyża 20 pok. Nr. 64.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Rajski ptak” z Dolores del Rio.
ADRIA: „Kobieta z Monte Carlo”.
APOLLO: „Kinomanjak”.
ANTINEA: „Szary dom” i „Radjostacja W. P.”
BAJKA: „Krwawy odwet” i „Niezwykłe przygody Harry Peela”.
COLOSSEUM: „Zungu”.

COLOSSEUM Początek o g. 6 W święta 4 pp.
Ceny miejsc 90 gr., zł. 1.30 i zł. 1.80
WŁADCA DŻUNGLI — RYWAŁ TARZANA
ZUNGU
Emocjonujące przygody małp i białej kobiety w dżungli afrykańskiej
Mata Sela — „ZŁOTA MASKA” z zabawnym i ułanem w roli g. Ceny 49 gr. i 99 gr.

COLOSSEUM MAŁE: „Złota maska”.
CASINO: „10 proc dla mnie”.
CAPITOL: „Dzielny wojak Szwajk” i „Quick”.
CRISTAL: „W pogoni za milionami”.
EUROPA: „Palac na kółkach”.
FAMA: „Bezdomni”.

„FAMA”
Przejazd 9
pocz. 6, 8, 10
Wielki film produkcji sowieckiej
BEZDOMNI
(„Putiowka w żyzni”)
Ceny miejsc od 75 gr.

FORUM: „Igloo” i „Slim policjantem”.
FILHARMONJA: „Podróż posłubna w troje”.
HELJOS: „Sto metrów miłości”.
HOLLYWOOD: „Kawalerowie Dzikiego Zachodu” i rewja.
KOMETA: „Na dworze króla Artura” i rewja.

Kino KOMETA
Chłodna 47. Pocz. 6, 8, 10.

D z i ś
„Na dworze króla Artura”
wspaniała przeróbka wielkiej satyry Marka Twaina z Will Regersem w roli głównej.
Na scenie rewja

LOS: Do 8 dla młodzieży „Fip i Flap za kratami”. Od 8 dla dorosłych „Wesoły pomocnik”.

LUX: „Krwawy Wschód”.
MAJESTIC: „Congorilla” i „Dar Pomorza”.

maiestic
nowy świat 43 5-ty tydzień
pocz. 4, 6, 8, 10
Twoje DZIECKO weździe
BEZPŁATNIE
na film
CONGORILLA
a ty
ZAPŁACISZ zł. 1.70 na balkon
i zł. 2.19 na part.

MASKA: „Pieśń trubadura” i „Ułani, ulani”.
MIEJSKI: „Pieśń nocy”.

DZWIĘKOWY KINOTATR MIEJSKI
Początek seansów: 6, 8 i 10
W Niedzielę i Święta: 4, 6, 8 i 10.

OD DZIŚ
JAN KIEPURA

śpiewa w naszym kinoteatrze w filmie p. t.

PIEŚŃ NOCY
Ceny miejsc od 45 gr. do 1 zł.
Sala dobrze ogrzana

METROPOLIS: „Serce na ulicy”.
MEWA: „Koniec pani Chaney” i „Gdy kobieta jest piękna”.
MIRAŻ: „Ponad śnieg” i rewja
OAZA: „Ludzie areny”.
PAN: „Axela”.
PALACE: „Panienka i Milou”.

Ki- no
no
Ulubienicy Paryża uroczą MADELINE CZERAY i DANIEL LECOURTOIS
wytworna CHRISTIANE DELYNE i CLAUDE DAUPHIN w najpiękniejszej operetce filmowej produkcji OSSO-FILMS. Paryż
PANIEŃKA I MILJON
Reżyser: (Marzenie 22) Muzyka: M. NEUFELD RYSZARD FALL

ROXY: „Księżna łowicka”.
SOKÓŁ: „Student z Pragi” i „Serce ulicnicy”.

STYLOWY: „Dobroczynca ludzkości”
SPLENDID: „Gasnące płomienie” i rewja.

TRIANON: „Ostatnia noc kawalera”.
TOMBOLA: „Szatan zazdrości” i „Ona ma coś”.

TON: „Człowiek, którego zabłem”.
UCIECHA: „Rasputin” z Veidtem.

Samobójstwo zubożającego rolnika

Przy ul. Elektoralnej 17 do hotelu „Toruńskiego” w ub. wtorek wieczorem przyszedł i zajął pokój 44-letni Feliks Karczewski, ogrodnik z Łowicza. W ciągu nocy K. kilkakrotnie wstawał, zapalał światło i gasił. Rano o godz. 7 m. 15 w numerze rozległ się silny huk. Gdy na odgłos wpadli do pokoju służba, oraz właściciel, zastali leżącego w kałuży krwi na podłodze Karczewskiego w neglizu. Na konsolce znaleziono rewolwer, na podłodze zaś 2-rurkową dubeltówkę, przy której jeden kurek był opuszczony. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć wskutek przestrzelenia głowy.

Na miejsce przybyła policja, — która

Samochody w Warszawie

Władze administracyjne zarejestrowały w Warszawie w ciągu 1932 roku 1.608 nowych pojazdów mechanicznych samochodów osobowych, dorożek, samochodów ciężarowych i specjalnych, autobusów i motocykli.

Piecyki na ulicach

W okresie mrozów Zakład Oczyszczania Masta ustawiał rok rocznie piecyki na ulicach, opalane koksem, przy których mogli się wygrzewać handlarze uliczni, dorożkarze i ubodzy. Piecyki takie cieszyły się wielką popularnością. W r. b. ze względów oszczędnościowych piecyki takie nie zostaną ustawione. Prawdopodobnie nie będą ustawione nawet gdyby mrozy spotęgowały się znacznie.

Godziny otwierania restauracji

Ubiegłej nocy starostwo grodzkie południowo-warszawskie dokonało lustracji restauracji w celu stwierdzenia czy nie są one czynne po godzinach dozwoleń. Ustalono, że nie wszystkie restauracje przestrzegają obowiązujących godzin handlu. Winni będą pociągani do odpowiedzialności.

przeprowadziła dochodzenie. Na stole znaleziono dyplom na „srebrny Krzyż Zasługi”, wydany Karczewskiemu w m. marcu 1929 roku przez kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej — za podniesienie rolnictwa, nadto zaproszenie celem przybycia wraz z rodziną do Warszawy i wzięcia udziału w uroczystości. Wreszcie znaleziono list treści następującej:

„Samobójstwo”, pozostała żona i czworo dzieci. Kryzys rolniczy jaki przeżywamy jest silniejszy niż wojna. Nerwy moje nie wytrzymują obecności stanu gospodarczego. Rolnicy są tak obciążeni, że powinni skarbowi państwa płacić 50 procent nałożonego podatku. Jeżeli jest kryzys, to rząd nie powinien powiększać go, nakładając jeszcze podatek kryzysowy. Całe moje życie poświęciłem pracy społecznej. Wreszcie doszedłem do takiej nędzy, że nie mogłem wyżywić żony i dzieci. Zwłoki moje proszę przesłać do prosektorium.

(—) Feliks Karczewski.

Po sporządzeniu protokołu, policja zawiadomiła telefonicznie rodzinę daną, zwłoki zaś — przewieziono do prosektorium.

Przeciwko zaśmiecaniu tramwajów

Wydział zdrowia magistratu zwrócił się do dyrekcji tramwajów miejskich z prośbą o zaopatrzenie wozów tramwajowych przeznaczonych dla palaczy w popielniczki, gdyż obecnie wozy te są w wysokim stopniu zaśmiecanie rzucaniem na podłogę papierosami. Prośba ta będzie przez dyrekcję tramwajów uwzględniona.

Z WZCORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8,92, frank francuski 34,80; funt szterling 30; marka niemiecka 211,90; szyling austriacki 105,40, korona duńska 148; norweska 149, szwedzka 160, czerwone drobne 1,07, grubsze 1,15, franki szwajc. 171,60, korona czeska 25,95.

Opieczutowanie reklam neonowych

Inspekcja elektryczna magistratu rozpoczęła sprawdzanie reklam neonowych na terenie całej Warszawy. Kontrola reklam spowodowana została wiadomościami z różnych miast prowincjonalnych o wypadkach śmiertelnych, które zdarzyły się z powodu nieodpowiedniej instalacji. Z nakazu inspekcji opieczutowano dopływ prądu do reklam neonowych dwóch kinoteatrów na ul. Nowy Świat, jak również kilkanaście reklam sklepowych, gdzie zastosowano prąd o zbyt wysokim napięciu.

Nowa linia autobusowa

Państwowe zakłady inżynierii uruchomiły nową linię autobusową od 16 b. m. Linia ta łączy Warszawę z Izabelinem. Nowa linia bierze swój początek od zbiegu Młocińskiej i Powązkowskiej i dochodzi do lokalu poczty w Izabelinie. Trasa jej biegnie przez m. Powązki oraz wielką wieś Gać i wynosi 11 km. Jest to najdłuższa z dotąd uruchomionych linii autobusowych przez Państwowe zakłady inżynierii.

Wozy na tej linii kursują co godzinę, podług rozkładu umieszczonego na przystankach krańcowych. Przejazd trwa 25 minut. Linia ta obsługuje osiedle Izabelin oraz zakład dla ociemniałych w Laszkach, licznie odwiedzany przez mieszkańców Warszawy.

Budowa Muzeum Narodowego

Budowa Muzeum Narodowego w Warszawie nie może być kontynuowana ze względu na brak funduszy niezbędnych na ten cel. W każdym razie w okresie lata dokończona ma być budowa pawilonu Muzeum Wojska od strony Wisły. Co się tyczy środków korytawych pawilonów, to narazie rozpoczęcie ich budowy nie jest przewidywane. W związku z wystawą międzynarodową w roku 1933 spodziewane jest przyspieszenie dokończenia gmachu muzealnego.

Z całego świata w kilku wierszach

Słynny 16-letni pływak japoński Koji Miyazaki olimpijski zwycięzca w biegu na 100 m. uległ wypadkowi na meczu Rugby. Miyazaki został przewieziony do szpitala w bardzo ciężkim stanie.

Naszkot przesilenia w czeskosłowackim piłkarstwie amatorskim szereg czołowych zespołów amatorskich, jak Bratislava, Pardubice, Hradec, Kralovy i t. d. zamierzał przejść do obozu zawodowców. Zamiar ten nie został zrealizowany jedynie z tego powodu, że związek piłkarski zawodowców zastrzył znacznie warunki dla nowostępujących członków.

Na meczu piłkarskim pomiędzy drużynami Valenzia i Solero doszło do wielkiej awantury. Zwolennicy klubu Solero wtargnęli na boisko i zaatakowali graczy oraz innych widzów. Zandarmeria interwenjowała i aresztowała 20 osób. Miejscowy związek piłkarski zdyskwalifikował wszystkich graczy, którzy wzięli udział w bójkach. Wygraną przyznano drużynie Valenzia. Orzeczenie to wywołało dalsze bójkę ale już poza boiskiem.

Z „Sarmaty”

W uzupełnieniu sprawozdania z Walnego Zebrania RTKS „Sarmata” wyjaśniamy, że przewodniczącą i sekretarza klubu nazywamy się Chmielnicki a nie Chmielewski jak myślenie podano.

Co grają w Teatrach?

75 PRZEDSTAWIENIE „KAPITAŁA Z KOEPENIK” Dziś w czwartek dn. 19 b. m. w Teatrze „ATENEUM”. Siedemdziesiąt pięć przedstawień przy wyprzedzanej do ostatniego miejsca widowni, siedemdziesiąt pięć huraganów braw i wybuchów śmiechu, siedemdziesiąt pięć wieczorów poświęconych mądrej satyrze — to tryumf niezaprzeczony autora (jednego z niewielu reporterów, którzy, poza odczuciem aktualności, posiadają również talent), tryumf aktorski Jaracza i reżyserski Schillera. Świetne widowisko grane będzie jeszcze najwyżej 10 razy i z powodu trudności technicznych nie wróci więcej na afisz, ustępując miejsca komedii G. B. Shawa „Major Barbara” w reżyserji E. Wiercińskiego, z Jaraczem w roli głównej.

Z OPERY: Dziś piękna opera Pucciniego „Turandot”.

TEATR NARODOWY. Dziś i w dalszym ciągu komedia Bernarda Shawa „Pierwsza sztuka Fanny”.

TEATR NOWY. Dziś i przez kilka dni następną „Sprawę Moniki” w wykonaniu artystów teatru „Recuta”.

TEATR LETNI: Jeszcze do piątku sensacyjna komedia detektywowa „Kobieta i szmaragd”.

W sobotę premiera nowej komedji Stefana Krzywoszewskiego „Uśmiech Hrabiny”.

TEATR POLSKI. Tylko do czwartku grana będzie operetka Straussa „Nietoperz”. **PRZED PREMIERĄ W TEATRZE POLSKIM.** W piątek, dn. 20 b. m. odbędzie się premiera sztuki światowego dramaturga francuskiego Steve Passeur’a, p. t. „Kobieta, która kupiła męża” w przekładzie Bolesława Gorczyńskiego W niesłychanie

Colosseum „Zungu”

Przemęczeni i przedenerwowani kłopotami i pracą, ludzie chętnie szukają zapomnienia w oglądaniu filmów, zbliżających ich do natury. Nic dziwnego tedy, że coraz częściej pojawiają się na ekranach filmy, osnute na tle życia dzungli; tej skarbnicy czarodziejskich wrażeń, bezdennej kopalni „efektownych przygód”.

„Zungu” przypomina nieco „Człowieka małpę”, i tą główną osobą jest zaginiony osobnik, który żyjąc na łonie natury tak się asymiluje w dzungli, że wraca do pierwotnego stopnia inteligencji przypominając raczej małpę niż człowieka.

Poszukiwani zaginionego przez wyprawę w głąb Afryki uroczajono szeregiem komplikacji. Wprowadzono liczne „groźne sytuacje”, a przedewszystkiem całą masę ciekawych i pouczających szczegółów z życia mieszkańców dziewiczych lasów. I tak, dno to i efektowne. Dużo scen „mroźnych krew w żyłach”, za którymi tak przypada młodzież, dużo bardzo dobrze podpartych momentów z życia zwierząt.

(Bardzo bardzo polecamy młodzieży ika.

Dziś w Radio

11.40 — 11.50 Przegląd prasy. 11.50 — 11.55 Komunikat dla komunikacji lotniczej. 11.58 — 12.05 Sygnał czasu. Hejnał. 12.05 — 12.10 Program na dzień bieżący. 12.10 — 12.30 Płyty. 12.30 — 12.35 Komunikat P. I. M. 12.35 — 14.00 Koncert szkolny. 15.10 — 15.15 Komunikat Inst. Eksportowego. 15.15 — 15.25 Komunikat gospodarczy. 15.25 — 15.35 Piosenki. 15.35 — 15.50 „Nie za darmo — kupujemy rozsądnie”. 15.50 — 16.25 Muzyka lekka. 16.25 — 16.40 Lekcja języka francuskiego. 16.40 — 17.00 „Pięniadż i kapitalizacja” wygł. dr. Henryk Gruber. 17.00 — 17.40 Koncert kameralny. 17.40 — 17.55 „Dzisiejszy ślajak”. 17.55 — 18.00 Program na dzień następny. 18.00 — 19.00 Muzyka lekka. W przerwie wiadomości bieżące. 19.00 — 19.20 Rozmaitości. 19.20 — 19.30 Komunikaty. 19.30 — 19.45 Kwadrans literacki: Jan Waśniewski wygł. w gwarze górniczej własne opowiadanie p. t. „Dawne czasy”. 19.45 — 20.00 Dziennik Radiowy. 20.00 — 21.30 Koncert wieczorny. 21.30 — 22.15 Słuchowisko. 22.15 — 22.55 Orkiestra Cygańska Rudi Nyari z domu Fukiara. 22.55 — 23.00 Komunikat dla komunikacji i policji. 23.00 — 24.00 Muzyka taneczna z Krakowa.

RADJOWY KWADRANS LITERACKI

Dnia 19.I o godz. 19.30 autor wielu książek pisanych z talentem i jedynym stylem, p. Jan Waśniewski autor powieści drukowanej w „Robotniku”, wygł. w gwarze górniczej własne opowiadanie p. t. „Dawne czasy”.

śmiały i nowoczesny sposób autor próbuje rozwiązać problem: czy kobieta ma prawo kupić sobie męża na własność. Sztuka ta grana była w Paryżu przez cały sezon z olbrzymim powodzeniem artystycznym i materialnym.

W roli kobiety, która kupiła sobie męża, wystąpi dawno niewidziana na scenie znakomita artystka M. Przybyłko - Potocka, kupionym mężczyzną będzie A. Węgielko, który reżyseruje sztukę. W innych głównych rolach wystąpią L. Fritsch i A. Zelwerowicz.

Pozostałe role objeli: Korjanówna, Słubicka, Tarnowiczówna, Dereń i Karczewski.

TEATR KAMERALNY. Dziś „Dziewczyna w mundurkach”.

„BANDA” W TEATRZE MAŁYM. Codziennie rewia „Serce naosiecz”.

Wczoraj odbyło się 50-te przedstawienie „Serce naosiecz”.

„PIĘKNA GALATEA” W BANDZIE. W kabarecie komików „Banda” już od dłuższego czasu trwają przygotowania do nowej premiery. Będzie nią „Piękna Galatea”, arcyzabawna i melodyjna operetka Suppégo.

TEATR MORSKIE OKO. Dziś rewia w 20 obrazach p. t. „Dodatek Nadzwyczajny”.

TEATR ARTYSTÓW (Karowa 18). Dziś reportaż historyczny A. Tolstoja i P. Szczygolewa „Rasputin”.

SPECJALNE ULGI W TEATRZE ARTYSTÓW. W nadchodzący piątek miała się odbyć w Teatrze Artystów premiera głosnej sztuki Bernarda Shaw „Androcles i lew”. Ponieważ jednak „Rasputin” cieszy się nadal niesłabnącym powodzeniem, Dyrekcja Teatru postanowiła przesunąć termin premiery do połowy przyszłego tygodnia. Tak więc jeszcze przez kilka dni na afiszu Teatru Artystów pozostaje „Rasputin”, który niewątpliwie ściga tłumy ludzi. Członkowie stowarzyszeń, wojskowi, urzędnicy i studenci korzystają z ulg.

TEATR „8.30” gra codziennie „Peppine”. Za kilka dni operetka Oskara Straussa — „Kobieta, która wie czego chce”.

WESOŁY TEATR. Codziennie rewia „Karnawał pod Mesalką”.

TEATR — REWJA „LOTOS”. Dziś premiera rewji „Zawiany Karnawał”.

TEATR REWJI „MIGNON”. Dziś rewia p. t.: „Fleg Karnawałowe”.

TEATR „BOMBA” (Zamojskiego 20). Dziś rewia p. t.: „Bomba hula”.

Z FILHARMONJI WARSZAWSKIEJ Jutro na Wielkim Koncercie Symfonicznym wystąpi w charakterze dyrygenta Mikołaj Malko, naczelnym kapelmistrzem Filharmonii Leningradzkiej. Solistą wieczoru będzie świetny pianista polski Bolesław Kon.

CYRK STANIEWSKICH. WIELKA PREMIERA NOWOROCZNA! Riko - Alex — królowie śmiechu na czele 16 atrakcji. Codziennie dwa przedstawienia: 4.30 popoł. i 8.15 wiecz.

BEZPŁATNIE DO CYRKU 2 osoby za 1-y m biletem

okaziciel niniejszego kuponu otrzyma przy kupnie jednego biletu drugi taki sam bilet zupełnie darmo. Kupon ważny dziś i codziennie na przedstawienia popołudniowe i wieczorowe. Ceny — o 4.30 pp. od 1.— do 3.50 o 8.15 w. od 1.50 do 6-ciu

Bal w Szkole Sztuk Pięknych

Bratnia Pomoc Studentów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie urządza dnia 21-go stycznia b. r. doroczny

Bal kostiumowy w gmachu szkoły, Wybrzeże Kościuszkowskie 37.

Początek o godz. 10 wiecz. Bilety nabywać można do dn. 20 stycznia w Bratniej Pomocy; w dniu balu przy wejściu.

Pokój z kuchnią, niskie komorne śródmieście,

elektryczność, wodociąg, zamienię (dopłacie) na większe.

Oferty pod „Centrum” składać do Administracji „Robotnika”, Warecka 7.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.